

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Продовження теми

Не чубилися, трибуну не блокували...

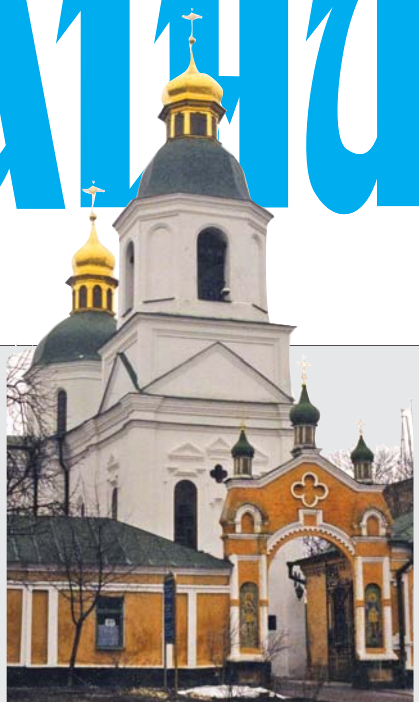
СТОР. 10

Доля людини

Рятувальники припинили пошуки зниклого на Ельбрусі вінничанина

СТОР. 11

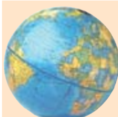

Ситуація

Вихиляси навколо храмового комплексу воїнів–афганців

СТОР. 13

№ 24 (5524) СЕРЕДА, 6 ЛЮТОГО 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Парламентська газета — абітурієнтам

«Голос України» з 1 березня починає друкувати пробні тести і відповіді на них з основних дисциплін. Це сприятиме абітурієнтам успішно підготуватися до зовнішнього незалежного оцінювання (ЗНО-2013) і вступити до омріяного вищого навчального закладу. Тестові завдання, підготовлені фахівцями, будуть максимально схожі на ті, які запропонують випускникам шкіл на тестових випробуваннях улітку.

Стежте, шановні абітурієнти, за публікаціями «Голосу України» і ви впевнено пройдете тестування на ЗНО-2013. А для цього передплатіть п'ятиразовий випуск парламентської газети до 15 лютого лише за 10 гривень на місяць.

Якщо майбутні абітурієнти мають пропозиції або побажання щодо публікації тих чи інших тестів — ми готові врахувати їх. Пишіть нам на E-mail: mail@golos.com.ua або телефонуйте на номер: 503-68-72.

«Кнопка спотикання» заважає почути один одного

Парламентська сесія не відкрилася

Віталій Барвіненко, Анатолій Кінах, Станіслав Березкін (Партія регіонів).

Блокування трибуни «ударівцями».

Учора мала розпочати роботу друга сесія Верховної Ради сьомого скликання. Однак урочистого відкриття сесії так і не відбулося: ще з самого ранку депутати із трьох опозиційних фракцій — «Батьківщини», «УДАРу» і «Свободи» — заблокували парламентську трибуну і президію, вимагаючи забезпечити персональне голосування депутатів, тобто щоб парламентарії голосували лише кожен за себе, а не чужими картками. «Кнопка спотикання» — так жартома почали називати депутати в кулуарах так звану сенсорну кнопку, яка справді стала каменем спотикання в роботі парламенту. Опозиція вимагає негайно увімкнути електронну систему голосування «Рада-3» за допомогою сенсорної кнопки, яка унеможливлює голосування «за того хлопця», натомість більшість стверджує, що і ця система недосконала, пропонуючи розробити нову. А Голова Верховної Ради Володимир Рибак вважає, що не може приймати одноосібне рішення щодо запровадження «Ради-3». На його думку, такі серйозні рішення мають ухвалюватися голосуванням усього парламенту.

СТОР. 3

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ПОДІЇ

«Соціалка» не програмована

Жодних документів щодо того, як будувати соціальну політику найближчим часом, в уряду немає. Про це заявив у коментарі «Голосу України» експерт Фонду суспільної безпеки Юрій Гавриленко.

— Поки що я не бачив у жодному публічному документі, а саме — ні в програмі соціально-економічного розвитку на нинішній рік (її просто немає), ні у програмі реформ, цифр, на які має орієнтуватися соціальна політика. Відповідно й міністр нічого не робитиме для того, щоб вони стали реальністю, — коментує Юрій Гавриленко.

Звичайно, ще зарано розбирати по кісточках Наталю Королевську, яка нещодавно одержала портфель соціального міністра. Але спостерігачі вже проводять паралелі її починань із політикою, яку реалізовував Сергій Тігіпко на цій посаді.

СТОР. 8

Відновлено 17 малих гідроелектростанцій

Упродовж двох останніх років на Вінниччині відновили роботу 17 малих ГЕС, повідомив голова Вінницької облдержадміністрації Іван Мовчан. За його словами, у регіоні є ще три малі ГЕС, потенційно можливі для реконструкції і введення в експлуатацію.

Компанія ТОВ «Енергоінвест», що працює над реконструкцією таких електростанцій, встановлює на них сучасне обладнання. Більшість малих ГЕС було споруджено ще в тридцяті—сорокові роки минулого століття. Тоді в регіоні нараховувалося майже двісті таких об'єктів.

СТОР. 8

КОРОТКО

- У селі Адамівка Ратнівського району Волинської області освячено новозбудовану церкву рівноапостольних Кирила та Мефодія, **передає наш власкор Микола ЯКИМЕНКО.**
- У 2012 році в Україну завезено 203,7 тисячі тонн свинини проти 86,2 тисячі роком раніше. Стрімке збільшення імпорту, **за словами експерта аграрних ринків УКАБ Єлизавети Святківської,** вже позначилося негативно на вітчизняних сільгоспвиробниках, які вимушені працювати у збиток.
- Оголошено конкурс проектів, спрямованих на забезпечення волонтерами медичної, соціальної і побутової підтримки людей похилого віку, котрі у воєнні роки зазнали нацистських переслідувань, **інформує наш власкор Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.**

Учора новими міністрами стали: Л. Новохатько (Мінкультури) та М. Короленко (Мінпромполітики) – *УНІАН*

«Давайте разом змінювати ситуацію»

Голова Верховної Ради закликав представників громад до співпраці.

Учора Голова Верховної Ради Володимир Рибак, його заступники Ігор Калєтнік та Руслан Кошулинський **(на знімку)** взяли участь у нараді за участю голів Верховної Ради Автономної Республіки Крим та обласних рад.

Відкриваючи засідання, глава парламенту повідомив, що сьогодні о 10 годині депутати зроблять ще одну спробу домовитись. І висловив упевненість, що порозуміння все-таки буде знайдено і в четвер сесія працюватиме у звичному режимі. Вибори закінчилися, настав час виконувати обіцянки, вкотре наголосив Голова Верховної Ради.

Звертаючись до голів обласних рад, В. Рибак зауважив, що нині треба зосередитися на реформах, на яких наголошує Президент. «Президент ставить акценти, а вносити корективи повинні на всіх рівнях — аж до селищної ради», — додав він. У цьому контексті глава парламенту повідомив, що планує відвідати всі регіони, щоб безпосередньо на місцях почути, що і як треба змінювати. Закликаючи голів обласних рад до співпраці, глава парламенту зауважив: «Ми працюватимемо спільно з вами. Давайте разом змінювати ситуацію». Володимир Рибак окреслив декілька аспектів взаємодії Верховної Ради та органів місцевого самоврядування.

Докладніше читайте в наступному числі газети.

Олена ГОРБУНОВА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Більшість має чути опозицію, а та не повинна диктувати своїх умов

До четверга сесійна зала може бути розблокована. Про це під час брифінгу заявив Голова Верховної Ради Володимир Рибак.

«Усі народні депутати від більшості були в сесійній залі, окрім двох, які на лікарняному. Їм не дали працювати і вони покинули залу. Тому я не можу сказати, чи працюватиме парламент сьогодні або завтра», — сказав він.

В. Рибак підкреслив, що питання особистого голосування — політичне питання. А політичні питання парламентаріям треба відкинути і виконувати обіцянки, які давалися виборцям. На погоджувальній раді домовились, що розглядатимуться саме ці питання, але сесійну залу було заблоковано.

Тож Голова Верховної Ради запросив керівників фракцій до свого кабінету, щоб розглянути питання подальшої роботи парламенту. «Сьогодні керівники всіх фракцій зберуться у мене в кабінеті і будемо розглядати всі питання. Є пропозиція, і я її підтримую, розглядати шість законодавчих актів, щоб визначитись, як Верховна Рада працюватиме надалі», — заявив В. Рибак.

Керівник парламенту підкреслив, що система «Рада», яка нині працює у Верховній Раді, 2012 року вичерпала свій ресурс, тож у її роботі можуть бути збої.

Крім того, В. Рибак заявив, що виступає категорично проти застосування фізичної сили для розблокування роботи парламенту. «Я ніколи не буду згоден з тим, щоб були якісь силові розблокування. Я хочу, щоб депутати домовлялися. Ми з вами живемо в центрі Європи, ми європейська держава, і я хочу, щоб у нас був європейський парламент. Для цього народним депутатам потрібно шукати компроміс», — зазначив керівник парламенту.

Він також підкреслив, що більшість має чути опозицію, а опозиція, у свою чергу, не диктувати своїх умов більшості.

Голова Верховної Ради наголосив, що готовий до будь-якого рішення, яке буде ухвалене в сесійній залі. «Опозиція не голосувала, коли мене призначали на цю посаду, хай проголосують за те, щоб я пішов з цієї посади. Народні депутати мають на це право», — заявив він.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Налаштованість на конструктивну співпрацю з Венеціанською комісією

Верховна Рада України налаштована на конструктивну співпрацю з Венеціанською комісією, яка є не лише частиною історії європейського конституціоналізму, а й майбутнім європейської правової системи.

Про це заявив Голова Верховної Ради України Володимир Рибак під час зустрічі з Головою Європейської комісії «За демократію через право» (Венеціанська комісія) Джанні Букіккіо *(на знімку)* ***у вівторок.***

«Зважаючи на професіоналізм та багатий досвід її членів, комісія є потужним інструментом юридичного аналізу і правової експертизи, відомим далеко за межами Європи», — сказав він.

В. Рибак наголосив, що Україна завжди послідовно і якісно співпрацювала з Венеціанською комісією, рекомендації якої відіграли важливу роль у приведенні національного законодавства у відповідність до європейських норм і стандартів, і висловив сподівання, що співпраця «нарощуватиме темпи».

За словами керівника парламенту, протягом 2011 року Венеціанською комісією було ухвалено сім висновків щодо проектів законів України, чи не найважливішим з яких був висновок щодо проекту закону «Про адвокатуру». У цьому контексті він повідомив, що Верховна Рада 5 липня 2011 року ухвалила Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».

Іншим прикладом успішної співпраці України з Радою Європи у правовій сфері В. Рибак назвав розробку й ухвалення Верховною Радою 13 квітня 2012 року нового Кримінального процесуального кодексу України, який, за його словами, вже отримав схвальні відгуки та позитивні оцінки практично від усіх наших європейських партнерів. «Сьогодні триває активний процес реалізації його положень, а також приведення у відповідність до нього інших нормативно-правових актів українського законодавства», — сказав Голова Верховної Ради.

Керівник парламенту також зазначив, що ухвалення Закону «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» та нового Кримінального процесуального кодексу дозволило виконати два основних зобов'язання України перед Радою Європи. «Переконаний, що таке досягнення було б неможливим без потужної і постійної підтримки європейського експертного товариства, осередком якого виступає Венеціанська комісія», — наголосив він.

В. Рибак заявив, що Україна розраховує на допомогу і підтримку Венеціанської комісії під час розробки та схвалення нового закону про прокуратуру в Україні, підкресливши, що європейські партнери, у тому числі й Венеціанська комісія, неодноразово наголошували на важливості невідкладного та ґрунтовного реформування цього органу.

Голова Верховної Ради України підкреслив, що «практично всі висновки Венеціанської комісії, зроблені за останній час, знайшли своє відображення у чинних нормативно-правових актах України». «Саме тому ми можемо дати в цілому позитивну оцінку спільній роботі», — сказав він.

Одним з найважливіших напрямів демократичного розвитку України керівник парламенту назвав конституційну реформу, висловивши сподівання на плідну взаємодію з Венеціанською комісією. «Успішне проведення конституційної реформи може стати наріжним каменем політичної стабільності в нашій державі, і врахування думки вашої інституції практично стало нормою законопроектної роботи в Україні», — підкреслив він.

Він також висловив вдячність за підтримку Венеціанською комісією діяльності Конституційної Асамблеї України.

Своєю чергою, Дж. Букіккіо зазначив, що, маючи достатньо довгий термін співпраці з Україною і, зокрема, з Верховною Радою, Венеціанська комісія сподівається на ще плодотворнішу взаємодію. За його словами, пріоритетними питаннями для України мають стати прийняття закону про прокуратуру та внесення змін до Конституції.

Голова Європейської комісії «За демократію через право» позитивно оцінив роботу Конституційної Асамблеї України, з якою члени Венеціанської комісії були щойно ознайомлені, й підкреслив, що не важливо, якою буде система влади: парламентською, президентською чи парламентсько-президентською. Головне, за його словами, — у державі має бути «система стримувань і противаг, за якої існує прозорість, взаємні перевірки і демократія». «Усі органи державної влади повинні працювати належним чином», — сказав він.

Дж. Букіккіо також вважає, що конституційна реформа повинна «пройти нормальним шляхом — через Верховну Раду». «Це має стати завданням Верховної Ради, а не референдуму», — заявив він. При цьому Дж. Букіккіо, вітаючи «відданість України покращенню стосунків із Венеціанською комісією», підкреслив, що в Україні «достатньо інтелектуальних і політичних ресурсів для реалізації конституційної реформи, тому єдине, що могло б знадобитися українцям, — це досвід європейських країн».

Голова Верховної Ради, наголосивши на пріоритетності європейських цінностей для громадян України, назвав досвід і поради Венеціанської комісії дуже корисними. Він зазначив, що до складу Конституційної Асамблеї, створеної Президентом України, увійшли найкращі фахівці, які підготують зміни до Конституції. За словами В. Рибака, ці зміни мають бути прийняті Верховною Радою України.

У відповідь на слова Дж. Букіккіо про те, що Україна є частиною Європи, керівник парламенту висловив сподівання, що і парламент України повинен стати європейським — таким, «коли влада чує опозицію, а опозиція — владу».

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Партія регіонів готова до будь-якого розвитку сценарію

Партія регіонів готова до будь-якого розвитку ситуації. Про це в інтерв'ю журналістам заявив лідер фракції Партії регіонів Олександр Єфремов *(на знімку)*. ***Парламентарій зазначив, що питання введення персонального голосування — це питання зміни цілої низки документів, у тому числі законів, у нашій державі.***

Він вважає, що потрібно організувати робочу групу, яка має забезпечити персональне голосування. Так, за його словами, робиться в цивілізованих країнах.

«На останній нараді ми домовилися про те, що завтра працюємо в комітетах, і за цей час постараємося виробити формулу для того, щоб уже в четвер приступити до роботи в пленарному режимі», — зазначив він.

За його словами, члени фракції Партії регіонів були готові до роботи в сесійній залі, починаючи з першого дня другої сесії. «У нас сьогодні прийшло на засідання фракції 204 депутати із 208. Плюс нас підтримує фракція Комуністичної партії і самовисуванці. Ми маємо достатньо голосів для того, щоб кожен депутат індивідуально проголосував, і ми змогли прийняти те чи інше рішення», — зазначив О. Єфремов.

Він також запевнив, що парламентська більшість була готова розглянути законопроекти, пов'язані із введенням сенсорної кнопки. «Враховуючи загострення ситуації і розуміючи проблеми, які є у опозиції, ми погодилися на розгляд законопроектів, пов'язаних із введенням сенсорної кнопки. Але жоден з них не має тієї форми, яку можна було б приймати. Мені здається, з цим погодилися і наші колеги. Упевнений, що найближчим часом вони подумають над тим, що робити з цими проектами законів», — підсумував політик.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Якщо не діє

Опозиція блокуватиме парламентську трибуну доти, доки не буде забезпечено персональне голосування народних депутатів. Про це під час брифінгу заявили лідери опозиційних фракцій Арсеній Яценюк («Батьківщина»), Віталій Кличко («УДАР») і Олег Тягнибок («Свобода») *(на знімку)*.

Арсеній Яценюк, зокрема, заявив: якщо система індивідуального голосування в парламенті не може працювати, то опозиція готова голосувати руками, як це передбачено Регламентом. Він нагадав, що у законі про Регламент Верховної Ради чітко вказано, що у парламенті функціонує електронна система голосування, яка унеможливлює як реєстрацію, так і голосування за іншого депутата. Відповідно до статті 37 Регламенту, якщо ця система не відповідає критеріям, то голосування здійснюється шляхом підняття рук.

«Ми готові голосувати шляхом підняття рук в тому випадку, якщо більшість і головуючий говорять про те, що ця система не сертифікована, не працює, або не підходить для Партії регіонів», — сказав А. Яценюк. Лідер фракції «УДАР» Віталій Кличко зазначив, що є всі можливості для початку роботи. Але «УДАР» не хоче, щоб знову повторився досвід роботи Верховної Ради попереднього скликання, коли народні депутати не виконували своїх обов'язків, адже були парламентарії, які фактично не відвідували засідання, а їхні картки голосували.

«Кнопка спотикання» заважає почути один одного

Парламентська сесія не відкрилась

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Яскравих шоу в сесійній залі не бракувало. Опозиціонери розвісили в ній плакати із гаслами «Кнопкодавам — ні», «Кнопкодави — геть з Ради!» та інші з вимогами персонального голосування. А на балконі — зображення гільйотини, яка обрубує символічну руку депутата, котрий голосує за своїх колег. Депутати із фракції «УДАР» одяглися в яскраво-червоні футболки із написом «Голосуємо особисто», а депутати з «Батьківщини» обв'язали руки жовто-блакитними стрічками.

Ярослав Сухий, Павло Розенко.

Першими питаннями після відкриття сесії парламентарії мали затвердити календарний план проведення другої сесії, призначити парламентські слухання та місцеві вибори, розглянути низку законопроектів, що повернулися до парламенту із пропозиціями Президента. Однак політичні пристрасті взяли гору, і блокування тривало. Після 11 години балкон покинули артисти Національного академічного українського народного хору ім. Г. Верьовки, котрі традиційно виконують Гімн України на відкритті та закритті сесії парламенту. У кабінеті Голови Верховної Ради Володимира Рибака тривали консультації лідерів фракцій.

В. Рибак повідомив на брифінгу, що на ранкових консультаціях він запропонував лідерам фракцій розглянути шість—сім питань. Однак опозиція висунула головну вимогу — ввести в дію систему «Рада-3» та забезпечити персональне голосування. І відмовлялася працювати, доки цю вимогу не буде виконано. «Бачимо, що депутатам не дали працювати. Я казав вчора і скажу сьогодні, що політичні питання треба відкинути», — сказав глава парламенту і закликав непримиренні табори «почути один одного». Позиція Голови Верховної Ради — розглянути всі зареєстровані в парламенті проекти постанов та змін до Закону про Регламент щодо персонального голосування депутатів та визначитися з голосуванням у сесійній залі.

Голова Комітету з питань свободи слова та інформації Микола Томенко (фракція «Батьківщина») у кулуарах повідомив журналістам, що парламентська більшість хоче домовитися з опозицією, щоб принаймні відкрити другу сесію та затвердити календарний план роботи. «Але наша позиція незмінна: нову сесію потрібно почати з чистого аркуша, тому розблокування трибуни можливе тільки в разі запуску системи персонального голосування», — сказав М. Томенко.

Лідер фракції «УДАР» Віталій Кличко в інтерв'ю журналістам назвав «відмовкою» ідею запровадження системи «Рада-4», яку пропонують Голова Верховної Ради Володимир Рибак і провладні депутати. Мовляв, доки запускатимуть нову систему, голосування картками відсутніх депутатів триватиме. «Ми не можемо говорити про легітимність законів, якщо вони приймаються без присутності депутатів. Це порушення Конституції», — наголосив депутат. Опозиція навіть пропонувала, якщо «Раду-3» неможливо увімкнути з технічних причин, голосувати за всі законопроекти руками. Цю ідею оприлюднив лідер фракції «Батьківщина» Арсеній Яценюк, посилаючись на статтю 37 Регламенту Верховної Ради.

Близько опівдня депутати від Партії регіонів та Комуністичної партії вийшли із сесійної зали Верховної Ради. Депутати від Партії регіонів після наради з головою фракції Олександром Єфремовим прямо в сесійній залі забрали картки. Лідер КПУ Петро Симоненко заявив журналістам, що у вівторок парламент так і не приступить до плідної роботи. «Мої товариші вже пішли і працюватимуть над законопроектами з точки зору вивчення і формування нашої позиції», — сказав Симоненко.

Депутати-опозиціонери упродовж дня не припиняли «блокаду» парламентської трибуни й президії.

По обіді консультації у кабінеті Голови Верховної Ради Володимира Рибака завершилися. Лідер фракції «УДАР» Віталій Кличко заявив журналістам, що у вівторок роботи парламенту вже не буде і, на жаль, лідери фракцій компромісу не досягли. «Але ми здаватися не збираємося. Наші вимоги незмінні — кожен депутат повинен голосувати за себе особисто. Це ключова вимога, від якої ми не відступимося», — сказав В. Кличко. І більше того: заявив про готовність до дострокових парламентських виборів, якщо блокування парламенту триватиме довгостроково: «Ми не виключаємо дострокових виборів і готові до цього».

Регламентний комітет Верховної Ради України через блокування роботи парламенту так і не зміг провести засідання, на якому мали розглянути всі зареєстровані проекти постанов та змін до Регламенту щодо персонального голосування. Про це повідомив голова комітету, регіонал Володимир Макеєнко.

Утім, «більшовики», за словами лідера фракції Партії регіонів, Олександра Єфремова, готові до будь-якого розвитку ситуації, навіть до дострокових виборів. «Нехай блокують. Це — нові вибори. Ми готові до будь-якого розвитку ситуації, у нас жодних проблем немає», — заявив О. Єфремов.

P.S. ***Станом на 16.30 Верховна Рада не розпочала й вечірнє засідання. У сесійній залі залишилися близько 50 депутатів від опозиції. Фракція «УДАР» заявила, що ночуватиме в парламенті до ранку.***

Анна ШЕВЧЕНКО.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

МОВОЮ ЗАКОНУ

Президент України може достроково припинити повноваження Верховної Ради, якщо протягом тридцяти днів однієї чергової сесії пленарні засідання не можуть розпочатися (стаття 90 Конституції України).

система, можна голосувати руками

«Тому ми вимагаємо включити систему «Рада-3», і тоді кожен з депутатів зможе персонально голосувати», — підкреслив він.

Як альтернативу сенсорній кнопці В. Кличко запропонував ініціювати зміни до Регламенту, які теж унеможливили б кнопкодавство.

У свою чергу, Олег Тягнибок заявив: «Розповіді парламентської більшості про те, що ця система нібито впливає на здоров'я або вже відпрацювала свій ресурс — все це просто затягування часу. А розмови про те, що для запровадження нової системи треба півроку — це відмовки». Очевидно, за його словами, Партія регіонів «боїться персонального голосування, адже їхня псевдобільшість є «картковою», а не реальною».

Сергій МЮЛЕР.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ОФІЦІЙНО

Постанова Верховної Ради України

Про календарний план проведення другої сесії Верховної Ради України сьомого скликання

Верховна Рада України **постановляє:**

Календарний план проведення другої сесії Верховної Ради України сьомого скликання затвердити.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ, 11 січня 2013 року. № 27-VII.

У НОМЕР

Бюджет — у виші, науку — на кафедри

Народний депутат від фракції Партії регіонів у Верховній Раді України **Ігор ШАРОВ (на знімку)** застерігає від можливих негативних наслідків реформ в освітянській сфері. На його думку, реформування у сфері освіти має йти в ногу із удосконаленням системи науки.

Коментуючи внесений до Верховної Ради опозиційними фракціями проект закону «Про вищу освіту», парламентарій висловив думку, що під час розробки законопроектів, які стосуються вищої школи, слід враховувати проблему розриву освіти й науки. «На вчених, що працюють у вищих навчальних закладах, а це приблизно половина докторів і кандидатів наук, що є в Україні, з тих мізерних бюджетних коштів, що виділяються на науку, припадає менш ніж 10%, — зазначив політик. — Через це продовжує знижуватися якість освіти, бо для більшості вчених наукова діяльність перетворилася в хобі, а викладач-науковець став у кращому разі викладачем-методистом».

«У розвинених державах, які обрали інноваційну модель розвитку, наука й освіта мають пріоритетне значення», — наголосив Ігор Шаров.

На його думку, держава має насамперед підвищити роль науковців-викладачів. «Вони мають стати справжніми суб'єктами освітнього процесу, а не пасивними виконавцями вказівок згори, на кафедрах має відбуватися не лише «зубріння», але й створення атмосфери всебічного сприяння науковій діяльності, формування наукових шкіл, в тому числі за допомогою поступового зміщення центрів наукової діяльності з Національної академії наук України в університети», — заявив Ігор Шаров. Він нагадав також, що в усіх розвинених країнах наука розвивається, здебільшого, в університетах, і її не фінансують за залишковим принципом.

«Вища освіта повинна спиратися на принципи академічних свобод, самостійності, більшої незалежності вищої школи», — переконаний політик.

Ігор Шаров також висловив критичне ставлення до принципу фінансування вищої освіти шляхом запровадження державних грантів. «Хоча прихильники такої системи і стверджують, що вона дозволить розподіляти державні кошти на здобуття вищої освіти за принципом "гроші за людиною", але це може фінансово боляче вдарити по авторитетних вишах країни, їх трудових колективах, по науковій діяльності, яку вони провадять», — сказав політик.

Посилення самоврядування у вишах не має перерости на догоду політичній кон'юнктурі в децентралізацію на межі з анархією, — вважає Ігор Шаров. І пропонує керуватися таким принципом: «Бюджет — у виші, а науку — на кафедри, не захоплюючись занадто комерціалізацією освіти на шкоду її інтелектуальної складової».

До складу Національної академії наук України входить 174 науково-дослідні інститути, де працюють близько 28 тисяч учених. При цьому академічні вчені публікують таку кількість наукових статей на рік, яка становить приблизно третину продуктивності одного лише Манчестерського університету.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Розмова не для преси

Екс-президент Європейського парламенту Пет Кокс і колишній президент Польщі Александр Квасьневський вчора відвідали Харківську центральну клінічну лікарню №5, де проходить лікування колишній прем'єр-міністр України Ю. Тимошенко. Представники Європарламенту провели в розмові з Юлією Володимирівною більше трьох годин і до 14.00 залишили територію лікарні, не побажавши відповісти на запитання преси. Нагадаємо, днем раніше Кокс і Квасьневський зустрічалися з екс-міністром внутрішніх справ України Юрієм Луценком й також відмовилися коментувати тему своєї бесіди з ув'язненим.

Микола КОСИЙ.
Харків.

Громадськість має впливати на медіапростір

В Ужгородському прес-клубі відбулася зустріч народного депутата, голови Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформації Миколи Томенка з журналістами. Йшлося про широкий спектр питань: ситуацію із свободою слова в Україні, про роботу парламенту, перспективи нашої країни у сучасному цивілізованому світі.

За словами Миколи Томенка, очолюваний ним комітет насамперед проаналізує ситуацію із законодавством: «Більше часу приділятиму виконанню законів, а не впровадженню революційних змін. Тому що законів маємо достатньо, але вони не виконуються. Розглотаю також роботу з моніторингу виконання закону щодо доступу до публічної інформації».

Розширення доступу до інформації — це один із важливих пріоритетів. Політик також торкнувся питання діяльності ЗМІ і повідомив: «Ми із Миколою Княжицьким зареєстрували революційний законопроект про демонополізацію теле- і радіопростору. Йдеться про те, щоб суспільство знало, кому саме належить той чи інший телеканал, хто його реальний власник. Спробуємо дійти до ситуації, коли одна сім'я не володітиме вісьмома каналами, бо це — пряма загроза національній безпеці».

Комітет має намір взятися і за рекламу на телебаченні. За словами М. Томенка, в Україні тривалість рекламного блоку на ТБ — одна з найдовших в Європі. Тому планується скоротити його з 45 до 30 хвилин.

Одним із пріоритетів є також роздержавлення ЗМІ. Політик каже, що нині в країні почастішали випадки тіньової приватизації ЗМІ, коли засновники доводять видання до банкрутства, а потім за копійки купують.

Народний депутат презентував і традиційний «Український щорічник». Також Закарпаття другим після Києва отримало у подарунок диски «7 природних чудес України» — на допомогу для викладання географії у школах.

Аналізуючи звернення людей, М. Томенко зауважив, що в останні роки їх причина кардинально змінилася. Так, 80 відсотків громадян просять допомоги на лікування, а не, до прикладу, квартиру надати, як це було раніше. «У нас посадовці борються, хто і в кого буде закуповувати медикаменти за державний кошт, а треба йти зовсім іншим шляхом. Охорона здоров'я повинна бути одним із основних пріоритетів», — переконаний парламентарій.

Заступник голови Закарпатської обласної ради Андрій Сербайло подякував Миколі Томенку за постійну увагу до Закарпаття: «Проекти, які реалізовуєте, активно пропагують і наш край, і наших людей». Він повідомив, що домовлено із народним депутатом про підтримку наступного випуску літературної серії «Між Карпатами і Татрами», 20-й випуск якої буде присвячено творчості Василя Симоненка.

Ірина БРЕЗА,
Василь НИТКА.
Ужгород.

Фото надане Ужгородським прес-центром.

ТОЧКА ЗОРУ

Народний депутат Микола Томенко: «Суспільство ще не готове інвестувати власні кошти в суспільне телебачення, тому повинно активно впливати на контроль і наглядову політику за медіапростором».

Прем'єр закликає не вірити чуткам. А цінникам?

Прем'єр-міністр Микола Азаров вважає чутками інформацію про підвищення цін на хліб у Києві. Про це він заявив під час відвідування одного зі столичних супермаркетів. «Швидше за все, така цінова позиція не змінюється впродовж останнього часу і залишається такою, незважаючи на всі чутки про нібито подорожчання хліба в Києві», — сказав глава уряду. Він також зазначив, що переконався: ті цифри, які йому щодня надають фахівці, відповідають дійсності. Щоправда, він все-таки не виключив, що ціни могли знизити до його приїзду в магазин.

На підтвердження цінової стабільності М. Азаров на своїй сторінці у Фейсбук навів повідомлення Київської міськдержадміністрації про те, що сьогодні немає жодних підстав для підвищення ціни на соціальні сорти хліба, оскільки є домовленість з Аграрним фондом, за якою борошно закуповують за зниженою ціною, що дає змогу не змінювати вартість хлібобулочних виробів масового споживання.

Утім, незалежно від того, що там побачив прем'єр та що йому розповіли представники КМДА, можу засвідчити, що в магазині, що розташований у Дарницькому районі столиці, де я завжди купую хліб, з 1 лютого ціна батона зросла на 30 копійок. Тож підозра М. Азарова, що супермаркет спеціально до його приїзду знизив ціни, певно, небезпідставна.

Сергій КОВАЛЕНКО.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

САМОВРЯДУВАННЯ

Виконали зобов'язання щодо співфінансування

Позачергова сесія Рівненської обласної ради розглянула звіт про виконання обласного бюджету за минулий рік та внесла зміни до цьогорічного.

— Зміни до обласного бюджету на нинішній рік депутати зробили на клопотання колективу Комунального закладу «Рівненський обласний перинатальний центр», — каже голова Рівненської ОДА, депутат Рівненської обласної ради Василь Берташ **(на знімку)**. — Адже заклад будувався на умовах співфінансування з державного та обласного бюджетів. Держава свої зобов'язання виконала, тож і область повинна виконати свої.

— Тим паче, що ми маємо для цього всі можливості, — долучається до розмови начальник головного фінансового управління Рівненської ОДА Людмила Кушнер, доповідач з обох питань на сесії. — Виконання обласного бюджету за 2012 рік становить 101,7 відсотка, перевиконання — 5,5 мільйона гривень. Власні доходи торік, порівнюючи з 2011 роком, зросли на 42 мільйони гривень. З державного бюджету нам надходили трансферти і соціального, й інвестиційного спрямування. Перші використані у повному обсязі.

— Однак у зв'язку з непроплатою казначейством наприкінці року деяких платіжних доручень виникла кредиторська заборгованість як по загальному, так і по спеціальному фондах, — продовжила Людмила Кушнер. — Але я хочу підкреслити, що бюджет 2012-го мав в основному соціальне спрямування, і в кінці року не було жодної гривні заборгованості у заробітній платі, енергоносіях і соціальних виплатах. Тому ми в контексті того, що склалася кредиторська заборгованість як по загальному, так і по спеціальному фондах, винесли на сесію обласної ради питання про внесення змін до обласного бюджету, щоб погасити всю кредиторську заборгованість, яка склалася на 1 січня 2013 року. Крім того, залишки коштів у сумі 7,2 мільйона гривень і 8 мільйонів гривень поточних надходжень до бюджету передбачається спрямувати на завершення робіт по Комунальному закладу «Рівненський обласний перинатальний центр». За це проголосували депутати. На мою думку, це правильне рішення, адже ми у такий спосіб зможемо виконати свої зобов'язання перед надавачами послуг, робіт, що торік надавалися і перед якими виникла кредиторська заборгованість.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

ЗАКОН БЕЗ ДІЇ

Справа «Еліта–Центр» розвалюється?

Ймовірно, правоохоронцям, які ведуть цю справу вже сім років, бракує доказів. Якщо виконувати всі вимоги нового Кримінального процесуального кодексу (КПК), що набрав чинності минулого року, то обвинувачуваних у кримінальній справі вже потрібно відпускати на волю. Новий КПК не дозволяє роками тримати людей за гратами без вироку, однак слідчі органи роблять усе можливе для того, щоб залишити все по-старому.

Приводом для таких міркувань стала вчорашня прес-конференція адвоката Віктора Грицюка — захисника головного обвинувачуваного у цій справі Олександра Шахова та деяких експертів. Згідно з новим КПК досудове розслідування обмежено дванадцятьма місяцями, а підслідних не можна утримувати під вартою більше двох місяців. Тим паче не допускається за новим КПК утримання під вартою без відповідного рішення суду. А справу за обвинуваченням О. Шахова протягом шести років неодноразово направляли на додаткове розслідування, останнє з яких закінчилося постановою слідчого, у якій він визнає неможливим виконати обов'язкові вказівки суду, що спрямував справу на додаткове розслідування. Понад п'ять років головний обвинувачуваний О. Шахов сидить за гратами, причому тільки близько 26 місяців під слідством, решту часу — просто очікуючи на передавання справи то в одну, то в іншу інстанцію. Другий обвинувачуваний у справі «Еліта-Центр» сидить без вироку вже сім років. Тим часом незначна частина потерпілих від афери отримують крихти часткової компенсації, а недобудовані будинки старіють і розкрадаються.

Справа «Еліта-Центр» виявилася досить показовою з точки зору порушень прав обвинувачуваних, чого відповідно до нового КПК уже не мало відбуватися. Зокрема, 13 грудня 2012 р. Печерським районним судом м. Києва для Шахова і його захисника був установлений термін на ознайомлення з матеріалами справи, яких налічується 702 томи, до 25 січня 2013 р. Це означає, що підозрюваний Шахов мав значитися за слідством, спокійно ознайомлюватися з матеріалами кримінального провадження, готувати і заявляти клопотання, оскаржити неправомірні дії або бездіяльність слідчих. А 2 січня цього року його зобов'язані були звільнити з-під варти, — каже Віктор Грицюк. Тим часом, без завершення і проведення повноцінного слідства, майже за місяць до закінчення терміну, встановленого Печерським районним судом на ознайомлення з матеріалами справи, слідчий намагається за відсутності адвоката вручити обвинувальний акт і зажадати розписку про це, але, отримавши відмову О. Шахова, передає обвинувальний акт до суду, робить відмітку в канцелярії, що папери прийняті й заявляє: справу передано до суду. А Подільський суд м. Києва, у свою чергу, 28 січня 2013 р. передає справу до Апеляційного суду м. Києва для визначення підсудності іншому суду. Тяжба триває.

З 2 січня 2013 р., без будь-якої постанови про обрання запобіжного заходу, обвинувачуваний продовжує перебувати в слідчому ізоляторі, — обурюється адвокат. Скарги на такі дії і клопотання відхиляються, ігноруються, нас начебто ніхто не чує або не хоче чути, — стверджує Віктор Грицюк. — Усі ці факти дають підстави заявляти про порушення прав обвинувачуваного на захист і формують грунт не тільки для успішного оскарження вироку після його винесення, а й наступного звернення до Європейського суду із прав людини. Цей намір поділяє і швейцарський адвокат Рафель Циммерман, який захищав Шахова під час екстрадиції, і вже готує інформацію про вищевказані порушення у Федеральний офіс юстиції Швейцарської Конфедерації.

О. Шахову залишається сподіватися, що люди, призначені Президентом України для контролю за виконанням нового КПК, не залишать без уваги факти зловживань і знайдуть механізми реалізації його норм повною мірою. Тільки в цьому випадку справа «Еліта-Центр» і багатьох інших «затяжних» справ зрушить з мертвої точки.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Згідно з новим КПК досудове розслідування обмежено дванадцятьма місяцями

Лебідь, рак і щука як основні пріоритети

Учора відбулася перша розширена прес-конференція міністра закордонних справ Леоніда Кожари* (на знімку) *з часу його вступу на цю посаду. Спілкуванням залишилися незадоволені обидві сторони. Міністр чекав більше запитань, а журналісти — конкретики у відповідях.

Так, стосовно питання про зрушення в переговорах про засуджених українців у Лівії міністр заявив: «Сьогодні це 23 громадяни. У них різні статуси (вочевидь, мається на увазі види обмеження свободи. — **Авт.**). Ми працюємо на всіх рівнях, щодо вирішення цієї ситуації, в тому числі й з міжнародними організаціями, іншими країнами, які можуть надати допомогу. Минулого тижня в Брюсселі я мав розмову з цього приводу з Верховним представником ЄС Кетрін Ештон, і ЄС, зі свого боку, пообіцяв залучитися до врегулювання ситуації».

Значно цікавішими були заяви пана Кожари стосовно перспектив підписання Угоди про асоціацію з ЄС. Відомо, що Рада міністрів закордонних справ Євросоюзу у грудні минулого року висунула для цього три вимоги. Перша — впорядкувати виборче законодавство; друга — скасувати вибіркове правосуддя і третя — провести реформи, передбачені Порядком денним асоціації Україна — ЄС. Якщо перший і третій пункти теоретично ще можна виконати протягом року, то що робити з вибірним правосуддям досі невідомо. Адже, нагадаємо: урядовці переконані, що в нас його не існує. Леонід Кожара, очевидно, вважає цей пункт взагалі несуттєвим. «Я думаю, що за умов виконання Україною програми реформ Угода про Асоціацію між Україною та Європейським Союзом буде підписана, незалежно від того існують, чи ні якісь додаткові питання», — запевнив він журналістів.

Згідно із реінкарнованою багатовекторністю вказав міністр і на необхідність співпрацювати водночас і з Митним союзом (Росія, Білорусь, Казахстан), зазначивши, що це ринок, яким не можна нехтувати. Лише торік обсяг торгівлі з цими державами становив 60 мільярдів доларів. Журналісти нагадали, що Митний союз не цікавить приєднання України до деяких документів, а лише повністю. Тим більше, що цього вимагають і установчі документи організації, змінювати які поки що ніхто не має наміру. Але міністр був більш оптимістичним. «Це питання переговорів», — заявив він, додавши, що деякого прогресу в цьому напрямі вже досягнуто. Між українським урядом і Євразійською економічною комісією (яка є постійно діючим органом Митного союзу) було підписано два міжнародні документи: Меморандум про співпрацю з питань торгівлі й Меморандум про співпрацю з питань технічного врегулювання. Наскільки підписання меморандумів можна назвати прогресом — питання риторичне.

Утім, позитив від зустрічі Леоніда Кожари з журналістами у тому, що він пообіцяв зробити вітчизняне МЗС максимально відкритим для представників ЗМІ, принаймні настільки, наскільки це можливо з огляду на специфіку відомства, чим ми, журналісти, обов'язково скористаємося. Можливо, тоді дипломати чіткіше роз'яснять суспільству, як можна ефективно рухатися одночасно на Схід і на Захід.

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

Зі Шварценеггером — про чисті технології

Делегація Донеччини на чолі із головою облдержадміністрації Андрієм Шишацьким узяла участь у Відні в конференції «Впровадження сталого енергетичного майбутнього».

Організатором заходу стала R20 Initiative, президентом-засновником якої є американський політик, колишній губернатор Каліфорнії Арнольд Шварценеггер. Гостями конференції були голова Європейської комісії Жозе Мануель Баррозу, голови урядів країн ЄС, керівники транснаціональних корпорацій.

Головні теми дискусій — побудова стабільної глобальної економіки на основі чистих технологій енергозбереження в усіх галузях життя, використання нетрадиційних та відновних джерел енергії, скорочення викидів парникових газів.

Делегація Донеччини представила перспективні проекти в галузі енергоефективності і такі, що впроваджують чи вже впроваджені в регіоні.

Ліна КУЩ.

На знімку: Арнольд Шварценеггер (ліворуч), Андрій Шишацький.

Фото прес-служби Донецької обласної державної адміністрації.

Американці подали позов на «Энергию» та КБ «Південне»

Американський авіаційний концерн «Boeing Co» звернувся до суду з позовами на російську РКК «Энергия» та українське КБ «Південне» на суму 350 млн. доларів, повідомляє Bloomberg. У концерні стверджують, що підприємства ухилилися від виплат по кредитах, узятих на СП «Морський старт», і йому довелося за них розплачуватися.

Нагадаємо: міжнародний консорціум «Морський старт» було створено в 1995 році. У червні 2009 року компанія подала до США заявку про захист від кредиторів, при цьому «Boeing» виконав свої фінансові зобов'язання в рамках консорціуму та сплатив кредиторам 448 млн. доларів, які залучив самостійно. Погасивши борг, концерн зажадав від партнерів компенсацій. Російській «Энергии», що володіла чвертю акцій в «Морському старті», потрібно було сплатити 112 млн. доларів, однак вона відмовилася виплачувати «Boeing» ці кошти. Після реорганізації СП, що завершилася в 2010 році, 95% акцій консорціуму належать компанії «Energia Overseas Limited», «внучці» РКК «Энергия», 3% — дочірньому підприємству американської аерокосмічної корпорації «Boeing» і 2% — норвезькій суднобудівній компанії «Aker Solutions».

«Південне» та «Энергия» повинні повернути «Boeing» і «Boeing Commercial Space Co» понад 350 млн. доларів. Замість того щоб задовольнити претензії, по яких немає обставин, що звільняють від відповідальності, «Південне» та «Энергия» вирішили ухилитися від виплат», — уважають в американському концерні, **повідомляє агентство.**

У Москві не здивовані таким поворотом подій. Член-кореспондент Російської академії космонавтики ім. Ціолковського Андрій Іонін каже, що «Морський старт» — унікальний проект, але навколо цього зав'язана серйозна комерція. «Коли «Boeing» зібрався вийти із цього проекту, а РКК «Энергия» збиралася викупити його долю, я був здивований: прийняти таке рішення і потім підтримувати цей проект, розібратися у всіх хитросплетіннях його долі, що накручені за минулі роки, у той час як сама РКК «Энергия» перебуває не в найблискучішому фінансовому стані, — значить перебрати на себе велику відповідальність», — уважає Андрій Іонін і прогнозує, що слідом за «Boeing» злетяться попередні кредитори цього проекту.

Тим часом у вівторок у компанії «Морський старт» повідомили, що ракета-носій «Зеніт-3SL» разом із супутником «Intelsat-27», запуск яких 1 лютого закінчився аварією, впала за чотири кілометри від плавучої стартової платформи «Одіссей» у Тихому океані. «Зеніт-3SL» було розроблено українським ДКБ «Південне». Розгінний блок ДМ-SL розроблено і виготовлено на російській РКК «Энергия». На першому щаблі ракети використовується двигун виробництва підмосковного НВО «Энергомаш». **Як уже писав «Голос України»**, за даними глави РКК «Энергия» Віталія Лопоти, основною версією аварії, яку тепер розглядають фахівці, є збій у роботі блока бортового джерела потужності першого щабля ракети. Російським і українським фахівцям, за його словами, вдалося локалізувати причину аварійного запуску: «Заслухали в Дніпропетровську наших українських колег. Окреслили план робіт робочих груп. Причину аварії локалізовано, протягом тижня чекаємо результату. Усе крутиться зараз навколо блока бортового джерела потужності першого щабля. А от що вплинуло на його роботу, який саме агрегат відмовив, тепер установлюємо точно».

Яна СТАДІЛЬНА.

Наші артисти в Польщі щедрували

Творчі колективи Дніпропетровщини взяли участь у музичному фестивалі «Вроцлавська кутя». Вокалісти Будинку органної й камерної музики, народні артисти України Тетяна й Андрій Бабичі, викладачі консерваторії імені Глинки Ольга Кутакова, Сергій Жоров і Костянтин Іванченко, академічний фольклорно-хореографічний ансамбль «Славутич» колядували й щедрували у навчальних закладах, на концертних майданчиках не тільки Вроцлава, а й міста Свежави.

Тепло зустрічали глядачі й виступи головного диригента Дніпропетровського академічного музично-драматичного театру ім. Т. Г. Шевченка, дипломанта Всеукраїнських музичних конкурсів Юрія Бедника, вокалісток Ольгу та Христину Попик. Почесний консул України у Вроцлаві Гжегож Джик подякував учасникам фестивалю за популяризацію українських народних традицій, прекрасне виконання колядок і щедрівок, професійну майстерність.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фото надане прес-службою Дніпропетровської ОДА.

ПЛАНЕТА

Парламент Німеччини хоче через суд заборонити партію

У п'ятницю в Бундестазі вирували пристрасті. Вирішували питання, чи потрібно забороняти праву Націонал-демократичну партію Німеччини (НДПН), представлену у двох земельних парламентах.

У тому, що всі законодавці вважають цю партію ворожою конституції, ніхто не сумнівається. Верхня палата — Бундесрат — уже ухвалила торік у грудні рішення про необхідність її заборони. Але чи повинен Бундестаг подавати подібний позов до конституційного суду країни, і чи не вийде все, як минулого разу?

А тоді, на початку 2001 року, уряд країни вже звертався до Федерального конституційного суду з такою заявою. До позову уряду пізніше приєдналися обидві палати парламенту. Вони вимагали заборонити націоналістичну партію через її ворожість конституції. Суд заяви прийняв, розглянув і у 2003 році вирішив: у позові відмовити. Багато оглядачів назвали це рішення ляпасом трьом вищим державним органам країни.

Причина відмови полягала в тому, що наведені в матеріалах справи цитати виявилися здебільшого висловлюваннями функціонерів НДПН, що отримують зарплату у Відомстві із захисту конституції — німецької спецслужби, покликаної стежити за тими, хто, можливо, збирається зазіхнути на конституційний лад. І незрозуміло було, висловлювалися ці громадяни так з огляду на свої переконання чи тому, що їм за це платили гроші. Лунали голоси про те, що «націоналістичною партією керує держава».

Був великий скандал. Нині в депутатів великий страх ще раз наступити на ті самі граблі. Тому парламент ухвалив соломонове рішення — віддати проект постанови на розгляд до комісій. Працює над забороною політичної партії й уряд.

Канцлер Ангела Меркель пообіцяла ухвалити рішення з цього приводу в березні. Чекає рішення і Ральф Волльебен — колишній активіст НДПН, котрий з листопада 2011 року сидить у камері попереднього ув'язнення. Його заарештовано за зв'язок з так званим «Націонал-соціалістичним підпіллям» (NSU), яке він, як уважає прокуратура, постачав грішми, зброєю та боєприпасами. Його звинувачують у пособництві в убивствах.

Власне, і сама ідея знову спробувати заборонити НДПН з'явилася після того, як було оприлюднено факти, що три члени НСУ протягом багатьох років убили з одного пістолета дев'ять іноземців, що мешкали в Німеччині, і одну поліцейську, пограбували багато банків та скоїли кілька терактів. І все це за підтримки (і це намагається довести слідство) членів НДПН. Тобто, якщо НДПН постачала усім необхідним, включаючи житло та фальшиві документи, терористичну групу, то навіч — її антиконституційна діяльність. Але довести це нелегко. Двоє з трьох членів групи, за даними слідства, покінчили життя самогубством. Третій член групи — Беате Цшепе — нічого слідству не розповідає, а в пресі раз у раз з'являються деталі, які можуть свідчити про те, що вона теж була причетна до спецслужб.

Проти нового процесу виступають, наприклад, такі політичні величини, як федеральний міністр юстиції Сабіне Лойтхойзер-Шнарренбергер («ризики провалу процесу не знизилися»), депутат від правлячої ХДС Ганс-Петер Уль («НДПН отримає від суду «знак якості» за її прихильність до конституції») і навіть голова федерального парламенту Норберт Ламмерт («краще все залишити все, як є»).

Але навіть рішенням конституційного суду справа про заборону правої партії не закінчиться. Керівництво НДПН уже заявило, що у випадку програшу процесу в Німеччині вона має намір звернутися до Страсбурзького суду з прав людини.

Віктор ТИМЧЕНКО.

Берлін.

Росія планує купити в 3,5 разу менше українських Ан-70, ніж заявляла раніше (УНІАН)

США після запровадження обмежень на постачання м'яса до Російської Федерації, нібито забрудненого через використання стимулятора продуктивності, можуть спробувати перенаправити його до України, попереджає Россільгоспнагляд — *УНІАН*

Суд вирішив стягнути з ПАТ «Енергетична компанія «Дніпрообленерго» 350 тисяч гривень для відшкодування збитків, завданих унаслідок користування земельною ділянкою площею 4,2 гектара без наявності правовстановлюючих документів, *передає наш власкор Володимир Рибальченко*

Хто підставить плече на шляху

ПРОМІНДУСТРІЯ-2012: ХІМІЧНА ГАЛУЗЬ

На старті 2013-го є підстави говорити про те (статистичні дані це підтверджують), що в хімічній промисловості найгірші фінансові показники за минулих 10 років. Винна у тому, і з цим ніхто не сперечається, — дорожнеча сировини, трансферне ціноутворення. І, звісно, непрогнозований млявий попит на продукцію вітчизняного хімпрому. Як на світовому, так і на внутрішньому ринках.

Причина теж відома — нова хвиля економічної кризи. Для хімічної галузі характерна наявність добре розвинутої транспортної інфраструктури — залізничні ресурси, портові термінали, наявність прямих договірних відносин із продавцями сировини, технічна готовність збільшувати обсяги виробництва.

Важко поступатися лідерством

Коротко про події в хімічній галузі України в 2012 році, що дають можливість зробити висновок: вона не впала, незважаючи на песимістичні прогнози, а продовжувала, скажемо так, неритмічно пульсувати, потроху зміцнюючись. Зазначимо одразу — прикладів мало, але вони є. І це не може не тішити.

Березень 2012 року. У місті Калуші Івано-Франківської області відкрито новий завод із виробництва карбамідних смол ТОВ «КарпатСмоли». Сума інвестицій у будівництво становила 13 мільйонів доларів. Сучасна установка з використанням італійських технологій дає змогу підприємству випускати 49 тисяч тонн концертної смоли на рік. Створено 80 робочих місць.

Вересень 2012 року. У Дніпропетровську став до ладу перший в Україні та СНД високотехнологічний завод із безвідходної переробки використаних акумуляторних батарей (ТОВ «Рекуперація свинцю» Міжнародної науково-промислової корпорації «Веста»). Виробничі потужності його становлять близько 3,5 мільйона одиниць використаних акумуляторів на рік. Вартість проекту — 775 мільйонів гривень, повідомляє прес-служба Дніпропетровської облдержадміністрації. За принципом закритого циклу переробляються усі складові акумуляторів, у тому числі й електроліт, який щорічно обсягом 20 тисяч тонн потрапляє в навколишнє середовище.

У процесі переробки акумуляторів будуть виробляти свинець для виготовлення нових акумуляторів, кристалічний сульфат натрію для виготовлення скла, а також гранульований поліпропілен і шлаки для дорожньо-будівельної промисловості. Відповідно до проекту у виробництві використовуватимуть воду тільки від атмосферних опадів — дощу і снігу. Тому стоків технологічної води в навколишнє середовище на підприємстві не передбачається.

Виробнича потужність заводу розрахована на переробку 40 тисяч тонн використаних акумуляторів (це майже 3,5 мільйона одиниць на рік), що дасть можливість отримувати близько 22 тисяч тонн готової продукції у вигляді свинцю і свинцевих сплавів. Нині в Україні підлягає утилізації 5—6 мільйонів одиниць акумуляторів. Передбачається, що після виходу комплексу на проектну потужність надходження в бюджет і позабюджетні фонди становитимуть понад 50 мільйонів гривень на рік.

Жовтень 2012 року. Компанія «БіоХім груп» запустила в Донецьку перший у країні приватний завод з виробництва спиртовмісних бензинів А-98а, А-95а та А-92а. Як повідомили у прес-службі компанії, основний інвестор проекту — група компаній «Олімп». На заводі «БіоХім груп», єдиному у своєму роді, діє повний цикл виробництва спиртовмісних бензинів марок А-98а, А-95а та А-92а. Спиртовмісний бензин А-95а — безбарвна прозора речовина, що являє собою суміш етанолу, легких фракцій бензинів, ефірів, спеціальних присадок, що забезпечують збереження гумових деталей двигуна й паливної системи автомобіля.

Гірко казати, але факт залишається фактом: у 2012 році хімпром більше не входив до трійки галузей—лідерів з валютного виторгу. Перше місце, за зведеннями Держстату, — в чорної металургії (24,2 відсотка), друге — в мінеральних продуктів, переважно руд і мінерального палива (11,9), на третьому місці — сільське господарство з його експортом зернових та олійних культур (11,3). Хімічна промисловість опинилася на четвертому місці — 9,2 відсотка. Нагадаємо, що до кризи цей показник доходив до 12 відсотків.

Поставки за межі країни у грошовому вираженні зросли на 1,6 відсотка, за даними Міністерства економічного розвитку і торгівлі (МЕРТ), за 6 місяців минулого року хімічна галузь реалізувала на зовнішні ринки товарів на 2,898 мільярда доларів. А отже, не змогла «відбити» високу ціну на газ високими цінами на добрива на світовому ринку, на які розраховували в Україні. Ціни не зросли.

Підвели збитки

І це найголовніший мінус у роботі хімічної промисловості. Він стосується насамперед флагмана українського хімпрому — ВАТ «Одеський припортовий завод» (ОПЗ).

Фінансовий план ОПЗ на 2012 рік, одразу після його затвердження Кабінетом Міністрів, експерти назвали нереальним, емоційним, невиправдано оптимістичним. Нагадаю, що урядовий документ передбачав збільшення за підсумками 2012 року чистого доходу підприємства на 50 відсотків, до 6,5 мільярда гривень, а чистого прибутку — в чотири рази, до 490 мільйонів гривень. За рахунок чого планувалося настільки значно поліпшити фінансові показники компанії, у Фонді держмайна України уточнити не змогли. А світові експерти впевнені, що ймовірне невиконання фінплану може стати основою для приватизації підприємства.

Кабінет Міністрів під час розробки фінплану виходив від досягнутого. Справді, 2011 рік був одним із найуспішніших. Цифри фінансових звітів свідчать про те, що чистий прибуток ВАТ «Одеський припортовий завод» за 2011 рік зріс до 336 мільйонів 133 тисяч гривень порівняно із збитком у 87,169 тисячі за 2010-й. Отже, чистий дохід від реалізації продукції підприємства тоді зріс порівняно з попереднім періодом на 55,6 відсотка — до 5 мільярдів 588 мільйонів 601 тисячі гривень.

Проект фінансового плану лідера українського хімпрому було розроблено ще в травні 2011 року. Істотне збільшення основних фінансових показників ОПЗ базувалося на запевненнях Міністерства економічного розвитку і торгівлі, згідно з якими в 2012 році ціна природного газу для підприємства повинна бути «істотно нижча», ніж роком раніше, а прогнозована макроекономічна ситуація у світі й ціни на міндобрива — вищі.

ОПЗ сьогодні працює, як то кажуть, собі у збиток. На кожній тонні аміаку губиться трохи менш як 100 доларів, карбаміду — вдвічі менше. За оцінками учасників ринку, за сьогоднішньої ціни газу в 490 дол./тис. куб. м (із ПДВ) на «заслінці» заводу собівартість виробництва аміаку становить близько 550 доларів за тонну, карбаміду — 405. До того ж нині ринкова ціна аміаку — 420, карбаміду — 380 доларів за тонну.

ВАТ «ОПЗ» залишається останнім державним із шести найбільших виробників азотних міндобрив. Про намір продати актив влада заявляє із середини 90-х років. Остання спроба приватизації у вересні 2009-го завершилася скандалом. ФДМ відмовився визнати покупцем компанію «Нортіма», котра запропонувала за завод 5 мільярдів гривень. На загальну думку, ОПЗ потрібен прихід приватного інвестора, тому що за діючих для України цін на природний газ робота заводу проблематична. Основним претендентом на ОПЗ уважається, на думку експертів, співвласник газового трейдера RosUkrEnergo Дмитро Фірташ.

Тим часом на ОПЗ стурбовані високими цінами на газ порівняно з конкурентами й побоюються отримати негативні фінансові результати за підсумками року.

Вартість природного газу для промислових споживачів в Україні істотно перевищує аналогічні ціни в розвинених країнах світу. «Так, вартість газу в США, Henry Hub Futures з поставкою в вересні, становить 112,67 дол./тис. куб. м, у Великій Британії, UK NG Futures, — 300,97, у Німеччині, NCG Natural Gas Futures, — 307,75. Такий ціновий розрив значно знижує конкурентоспроможність вітчизняних промислових виробників на світових ринках» Подальший розвиток ситуації на підприємстві прямо залежить від динаміки цін на основну сировину — природний газ.

Нагадаємо, ОПЗ закуповує газ у Групи компаній Group DF Дмитра Фірташа. Нині вартість газу на засувках заводів у бізнесмена, за даними компанії Ostchem, що управляє його українськими активами, становить 463 дол./тис. куб. м. Ostchem продає блакитне паливо Одеському припортовому заводу за аналогічною ціною. Якби ОПЗ купував паливо в «Нафтогазу України», воно стало б підприємству на засувці 582,2 дол./тис. куб. м, як іншим промспоживачам. Висока ціна газу вже стала причиною збитків. Зокрема, на ОПЗ, за даними його представників, у першому півріччі вони становили 100 мільйонів гривень. «Стирол», яким володіє Дмитро Фірташ, також показав збитки за січень—червень 2012 року. На обох підприємствах пояснили фінансові проблеми високою вартістю газу. На ОПЗ, зокрема, зазначили, що вітчизняним підприємствам важко конкурувати на зовнішніх ринках із такою ціною сировини.

Це солодке слово — азот

Погоду в галузі роками робить азотна продукція. А на неї значного підвищення цін не варто очікувати, хіба що будуть сезонні сплески. До того ж у 2008 році середня ціна на газ на засувці заводу становила 250 дол./тис. куб. м, а вартість тонни аміаку й карбаміду досягала 800 доларів. У кризовому 2009 році газ доріс до 320, а вартість хімпродукції не перевищувала 350 доларів.

Минулий рік охарактеризувався високою ціною на природний газ за весь час існування української хімії. Вартість готової продукції — як в 2008-му (аміак), а то й

ТОЧКА ЗОРУ

Сергій ГРИНЕВЕЦЬКИЙ, народний депутат України:

«Підприємства державної власності стоять в одному ряду із приватизованими. Ось візьмемо «Одеський припортовий завод» — він перебуває в державній власності. Всі решта — приватні підприємства. От нехай приватники їдуть і домовляються про ціну на газ. Але для держпідприємства держава повинна забезпечити прийнятну ціну, котра повинна дати можливість виробляти продукцію для нашого сільгоспвиробника, надлишки продавати за ринковою ціною за межі, отримувати прибуток, платити податки, вкладати в розвиток виробництва, залучати інвестиції й робити продукцію конкурентоспроможною».

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Хімічна промисловість України складається з декількох галузей: гірнича хімія (видобуток сировини), основна хімія (виробництво мінеральних добрив, неорганічних кислот і соди) і хімія органічного синтезу (виробництво полімерних матеріалів).

Провідне місце посідає виробництво добрив — 70 відсотків виробництва всієї хімічної галузі.

Потужності з виробництва мінеральних добрив, а це 6 азотних і 3 фосфорні підприємства, дають змогу виробляти 8 мільйонів тонн продукції на рік, що в багато разів перевищує потреби України в добривах. Так склалося історично: Україна поставляла добрива до республік СРСР.

до розвитку?

нижче. За даними аналітиків Ostchem, управляючої компанії основного власника азотних активів Дмитра Фірташа, на засувках його заводів тисяча кубометрів природного газу сьогодні коштує 475 доларів. Виходячи із цих цифр, аміак на світовому ринку має продаватися не менш як по 530 дол./т, щоб покрити видатки на виробництво й доставку. Але цей продукт із січня по червень «стрибав» у дуже широких межах — від 360 до 600 дол./т (FOB, Чорне море). До того ж ціна, що покриває витрати, встановилася лише в червні.

Собівартість тонни карбаміду нині становить близько 400 доларів. Його ринкова ціна в першому півріччі коливалася в діапазоні 370—500 дол./т, але 500 доларів було тільки у квітні-травні, потім котирування пішли вниз.

Ще одна найзатребуваніша за кордоном стаття хімічної промисловості — діоксид титану. Такі можливості Україна має завдяки тому, що на території нашої країни перебуває близько 20 відсотків світових запасів титанових руд (добувають на Вільногірському та Іршанському ГЗК), які переробляються на «Кримському ТИТАНІ» і «Сумихімпромі». Вироблена ними продукція — діоксид титану — поставляється практично в усі країни світу. До речі, площа всіх родовищ і кар'єрів України в чотири рази перевищує площа Кувейту.

Прогнози експертів песимістичні й обережні: у грудні тонна аміачної селітри коштувала на українських заводах понад 3 тисячі гривень, а після січневої перерви дорожчатиме аж до весни 2013 року. Імпортери як ніколи синхронні з вітчизняними заводами — різниці в цінах між російською селітрою й вітчизняною практично не буде. Вихід — запасатися сечовиною виробництва ОПЗ.

Найходовіше азотне добриво в Україні — нітрат амонію (селітра аміачна) — найближчим часом стане головним болем сільгоспвиробників через високу ціну.

Причини для подорожчання в підприємств найоб'єктивніші. Так, у четвертому кварталі зросла вартість імпортного російського газу. Якщо в третьому кварталі для більшості підприємств вона становила на кордоні з Україною 416 дол./тис. куб. м, то тепер збільшилась до 430. Це означає, що на засувці азотного заводу вартість газу становить приблизно 490 доларів, а собівартість газу в тонні аміачної селітри досягла в середньому 350 доларів. Отримуємо витрати на випуск добрива на рівні 2835 гривень на тонні. Прибуток виробників поки що не перевищує 117—215 гривень на тонні (нині вартість селітри на заводах становить 2952—3050 гривень). Слід зазначити, що підприємства продають аграріям селітру за стриманими цінами. Нині вартість цього добрива майже така само, як роком раніше. При цьому ціни на зерно торік були набагато нижчі. Пшеницю 3-го класу в середньому продавали по 1800 грн./т, поточного сезону її закуповують по 2 тисячі гривень і дорожче.

У 2012 році споживання селітри в Україні перевищило 2 мільйони тонн. А серйозне зростання цін на пшеницю — понад 10 відсотків за вересень—листопад — дає змогу говорити про те, що досягти торішнього споживання селянам нічого не заважає. Тим паче що вартість селітри залишається поки що на тому ж рівні.

А які перспективи на ринку виробництва мінеральних добрив? Варто чітко розуміти: надії на дешевий російський імпорт як альтернативу українській селітрі, що дорожчає, — примарні. Поставки цього добрива з-за кордону, за підсумками 2012 року, навіть не дотягли до торішнього рівня.

Імпорт міндобрив уже не відіграє істотної ролі відтоді, як Дмитро Фірташ викупив усі активи, що виробляють селітру. Його частка становить приблизно 10 відсотків споживаної селітри в Україні, і питання антидемпінгу відпали самі по собі. Нагадаємо, в 2008—2009 роках частка присутності російської селітри на вітчизняному ринку перевищувала 30 відсотків, що змусило українських хіміків домагатися введення мит на ввезення нітрату амонію.

Як альтернативу ближче до весни експерти радять аграріям звернути увагу на таке добриво, як карбамід. Його вартість до цього моменту на державному Одеському припортовому заводі може зрівнятися із прогнозованою ціною селітри на заводах Дмитра Фірташа — 3500 грн./т. Та й з умісту азоту це добриво вигідніше — в ньому більше цієї корисної живильної речовини.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

*** Хімічний комплекс України налічує понад 4900 підприємств, із них 3700 — малі.**

*** У хімічній галузі зайнято понад 160 тисяч осіб, або 5,6 відсотка від загальної кількості працівників у промисловості.**

*** В Україні виробляють 120 видів хімічної продукції на суму 75 мільярдів гривень.**

*** Частка хімгалузі у ВВП країни становить 1,95 відсотка.**

*** Основа хімічної промисловості — підприємство з виробництва азотних, фосфорних і калійних мінеральних добрив. 10 хімічних підприємств України випускають 8 мільйонів тонн продукції на рік.**

*** Хімічна галузь споживає 8 мільярдів кубометрів газу, з них 7,5 мільярда — для виробництва азотних добрив.**

Реальні передумови для оптимізму

«Стратегія розвитку хімічного комплексу України в 2007—2015 роках» зазначає, що щорічний обсяг коштів, необхідних для відновлення виробничих фондів, має бути збільшено з 2,4 мільярда гривень до 3,3—4,5. Загалом відповідно до основних положень Стратегії українські хімічні підприємства планують інвестувати у виробництво не менш як 13 мільярдів гривень. Таких значних вкладень вимагає модернізація виробничих потужностей галузі.

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ

Майже 52 відсотки продукції українського хімпрому йде на експорт. Україна посідає третє місце в Європі з виробництва мінеральних добрив, пропустивши вперед тільки Німеччину і Росію, і п'яте місце у світі (після Німеччини, Росії, США й Китаю). Українські хімічні підприємства експортують свою продукцію до 180 країн світу, мінеральні добрива — до 70 країн. У структурі експорту добрива займають 26—28 відсотків, що, власне, і робить нашу країну одним із провідних світових експортерів азотних добрив.

Одним із пріоритетних напрямів розвитку галузі є перехід на енергозберігаючі технології. Так, Сєвєродонецьке об'єднання «Азот» планує інвестувати в розвиток виробництва 300 мільйонів доларів. Більша частина цієї суми піде на впровадження цих технологій. Схожа програма існує й на черкаському «Азоті».

За оцінками експертів, до 2017 року обсяг українського ринку мінеральних добрив зросте вдвічі. Про це заявив голова ради директорів Групи компаній Group DF Дмитро Фірташ.

— Ми впевнені, що український ринок добрив зросте вдвічі в найближчі п'ять років. Навіть за прогнозами очікується зростання в 1,7 разу. Ми віримо в цей прогноз і тому робимо серйозні інвестиції в наші підприємства», — сказав Дмитро Фірташ.

За прогнозами експертів, обсяг споживання азотних добрив в Україні до 2017 року зросте з нинішніх 950 тисяч до 2 мільйонів тонн, фосфорних добрив — із 225 тисяч до 460 тисяч тонн, калійних добрив — із 125 тисяч до 270—280 тисяч тонн.

Дмитро Фірташ має намір інвестувати в розвиток чотирьох українських азотних мінеральних добрив понад 3 мільярди доларів. За його словами, перспективним напрямом на заводах є розвиток нафтохімії, в який за п'ять років планується інвестувати 2,8 мільярда доларів.

«Розвиток нафтохімічного напряму досить перспективний. Україна сьогодні повністю втратила позиції на цьому ринку, і ми закуповуємо, як правило, всю малотоннажну хімію або в Росії, або в Німеччині. А в нас є ринок під цю продукцію», — зазначив Д. Фірташ.

Group DF має намір 2013 року інвестувати в підприємства «Сєверодонецьке об'єднання «Азот» (група хімпідприємств Ostchem) 450—500 мільйонів гривень. У 2013-му планується продовжити інвестиційні заходи в цехах карбаміду та аміаку. Відповідно до інвестиційного плану Ostchem, сєвєродонецький «Азот» до кінця 2014 року має збільшити потужність цеху виробництва карбаміду М-3 із 1,2 до 1,6 тисячі тонн на добу. Також завдяки проведенню ремонту очікується збільшення продуктивності агрегату цеху аміаку 1-А з 1,6 до 1,7 тисячі тонн на добу.

Крім того, в 2013 році планується витратити близько 40 мільйонів гривень на реконструкцію цеху оцтової кислоти.

У прес-службі нагадали, що загалом у 2013 році Group DF планує інвестувати у власні підприємства азотної хімії — «Рівнеазот», «Стирол», Черкаський і Сєвєродонецький «Азот» — від 1 до 1,3 мільярда гривень.

Доріг без крутості не буває

Стан галузі — барометр економіки держави. Лихоманить хімпром — лихоманить економіку. Позиція міжнародних експертів така: незважаючи на світову фінансову кризу та її важкі наслідки для профільних підприємств, хімічна промисловість України продовжує зберігати свою інвестиційну привабливість.

Беручи до уваги той факт, що Україна як експортер добрив посідає шосте місце у світі, а її частка становить близько 5 відсотків світового експортного ринку, питання інвестиційної привабливості залишається актуальним і в період кризи.

Згідно зі «Стратегією розвитку хімічного комплексу України в 2007—2015 роках», прийнятою Кабінетом Міністрів України, щорічний обсяг коштів, необхідних для відновлення виробничих фондів, має бути збільшено з 300 мільйонів до 560 мільйонів доларів.

Загалом у найближчі три роки українські хімічні підприємства планують інвестувати в технічне оснащення й виробництво не менш як 1,6 мільярда доларів.

Отже, хімічна промисловість України продовжує працювати.

Експерти хімічної галузі України виокремлюють 4 маршрути, просування якими приведе до зростання показників у галузі. Це створення спільних підприємств з іноземними інвесторами; продаж активів підприємств через аукціони (в тому числі державних — в суворій відповідності з державною програмою, затверджуваною Кабінетом Міністрів України); технічна модернізація підприємств; прийнятні шляхи кредитування.

Хто підставить плече хімічній галузі на цьому маршруті? Відповісти на це запитання — отже, відповісти на запитання про майбутнє економіки України.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

На знімках: інфраструктура Одеського припортового заводу.
Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...субсидії допомогли вижити

11 мільйонів 214,9 тисячі гривень субсидій отримали жителі Полтавщини торік. Як повідомили кореспонденту «Голосу України» в Головному управлінні статистики в Полтавській області, загалом для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг призначили субсидії для 68,1 тисячі сімей. Серед них понад 50 тисяч — для жителів міст, 17 тисяч — для селян.

До речі, з числа тих, хто звертався по субсидії, відмовили лише трьом відсоткам громадян: вони взагалі не мали права на субсидію або не підготували відповідним чином документи.

До того ж понад п'ять тисяч сімей отримали фінансову підтримку держави готівкою — для відшкодування витрат на придбання скрапленого газу, твердого та рідкого побутового палива.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

...шукають нові бізнес–ідеї

У Харківській області буде створено інвестиційний фонд для фінансової підтримки малого та середнього бізнесу. «Запрацює інвестфонд у першій половині нинішнього року», — каже директор Харківського регіонального центру Державного агентства з інвестицій та управління національними проектами України Олександр Дудка. Організатори відберуть десять проектів, кожний з яких на стартовому етапі може розраховувати на 50 тисяч доларів інвестиційної підтримки. Основних напрямів інвестування буде три — IT-технології, енергозбереження й агробізнес. Конкурс інноваційних проектів стартує 1 лютого.

Микола КОСИЙ.
Харківська область.

...Дніпропетровськ закупив 25–річні трамваї

30 трамвайних вагонів чеського виробництва за 15 мільйонів гривень придбав цього року Дніпропетровськ у Німеччині. Перші 16 вагонів з'являться в місті вже в лютому. Вони працюватимуть на маршрутах 1, 11 і 15.

Як розповіли кореспонденту «Голосу України» у Дніпропетровській міській раді, спочатку трамваї необхідно буде пристосувати під нашу ширину колії. Ці машини пройшли цілковиту модернізацію в Німеччині, вони економічні — споживають на 35—40 відсотків менше електроенергії порівняно зі старими вагонами типу КТМ. «Крім того, німецькі трамваї чеського виробництва працюють із плавним регулюванням струму в режимі ходу та гальмування — це значно підвищує безпеку й комфорт під час перевезення пасажирів», — зазначив директор департаменту транспорту та зв'язку міськради Валентин Мовчан.

Придбані вагони складено в 1988—1991 роках, вони в середньому на 14 років молодші за ті, які було куплено містом раніше. «Із 48 запропонованих вагонів ми відібрали 30, усі вони пройшли повну модернізацію салона, кузова, електрообладнання, вони оснащені пристроєм проти защемлення пасажирів, кабіни водія мають підлогу з підігрівом і кондиціонер, — повідомив директор трамвайного депо №3 Василь Капленко. — У пасажирському салоні підлога із шумопоглинальним покриттям. Система безпеки в цих вагонах фіксує дії водія у всіх режимах руху й автоматично зупиняє вагон у разі аварійної ситуації». Один вагон коштував місту 500 тисяч гривень (у цю суму входить також доставка та переобладнання під необхідну ширину колії). Для порівняння: вартість одного нового вагона вітчизняного виробництва — понад п'ять мільйонів гривень.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

У Чернігові відзначено 80–річчя створення 407–го військового госпіталю, що входить до Військово–медичного клінічного центру Північного регіону. На врочистостях низка офіцерів, працівників та ветеранів закладу отримала медалі та грамоти, *повідомляє наш власкор Сергій Павленко*

Прокуратура Сумської області завершила досудове розслідування у кримінальній справі стосовно голови одного з районних судів. Слідством встановлено, що служитель Феміди вимагав і одержав хабар у тисячу доларів за прийняття рішення у цивільній справі на користь однієї зі сторін, *інформує наш власкор Владислав Жмурков*

Відновлено 17 малих гідроелектростанцій

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На деяких гідроелектростанціях встановлювали обладнання іноземного виробництва, яке дотепер придатне для роботи. Втім, від більшості малих ГЕС залишилися тільки будівлі. Відремонтувавши їх, встановлюють нові механізми, більшість із яких також закуповують за кордоном.

Найпотужніша гідроелектростанція — у селі Слобода-Бушанська Ямпільського району. Зробити її такою вдалося завдяки встановленню поруч ще й сонячної електростанції. Загалом у 2012-му в регіоні введено в експлуатацію чотири сонячні станції. Ще десять планують спорудити нинішнього і наступного року. Як повідомили в ТОВ «Енергоінвест», вироблену на них енергію держава закуповує за так званим зеленим тарифом, тобто дорожче порівняно з енергією з інших станцій. Електрика малих ГЕС надходить у загальну енергосистему держави.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Чорнобильці пішли із простягненим капелюхом

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Вимоги учасників акції залишаються незмінними: виплата десяти мінімальних пенсій по 1-й групі інвалідності, восьми — по 2-й і по 3-й групі інвалідності — шести мінімальних пенсій за віком. Учасники акції обурені тим, що в Пенсійному фонді не передбачено коштів для виплати пільг за чорнобильськими пенсіями, які відсуджують люди, а також тим, що обмеження не торкнулися пенсій суддів, прокурорів, депутатів, чиновників міністерств і відомств, VIP-пенсіонерів. Щоб показати владі, як «потрібно працювати», Тетяна Демченко організувала збір грошей у простягнений капелюх (**на знімку**).

Коментуючи акцію протесту, начальник Пенсійного фонду України в Луганській області Євген Комчадалов повідомив, що підвищені пенсії, які були скасовані в 2011 р. відповідно до рішень судів, відновленню у колишніх розмірах нинішнього року не передбачені. Пенсії інвалідам-ліквідаторам виплачуються не з бюджету Пенсійного фонду, а з державного бюджету. «Щойно з Києва надійдуть кошти, ми проведемо всі належні виплати», — запевнив Євген Комчадалов.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Фото Олексія КОВАЛЬОВА (Укрінформ).

«Соціалка» не програмована

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Поки що нічого революційного не пролунало. Тривають «переспіви» про пенсійну реформу, адресність соціальних виплат і погашення боргів із зарплати.

На запитання, що нового чекати українцям цього року в соціальній політиці, експерт Фонду суспільної безпеки відповів:

— Нічого. Будуть якісь гроші — у «соціалці» щось і відбуватиметься. Не буде коштів — влада списуватиме все на кризу або на марсіан...

Хочу нагадати, що за різних урядів наше соціальне відомство поступово втрачало різні повноваження і можливості на щось впливати.

І сьогодні майже всі грошові потоки сконцентровані у Мінфіні. Єдине, що може робити Мінсоцполітики сьогодні, — писати різні стратегії, а от грошима воно не розпоряджається.

Все, що має відношення до «соціалки», доведеться у будь-якому разі погоджувати з Мінфіном.

А от Мирослав Якибчук, голова Національного форуму профспілок України, бачить профільне міністерство не таким вже й безправним. Мовляв, для контролю за коштами змінили з подання Тігіпка закон «Про зайнятість населення». За його допомогою підпорядкували Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття. Тоді, використовуючи Державну службу зайнятості, Мінсоцполітики одержало безперешкодний доступ до освоєння «фонду безробіття» розміром близько 8 млрд. грн., відсторонивши від процесу профспілки та роботодавців.

Профспілковий лідер переконаний: і надалі діяльність міністерства, від якого залежить наповнення гаманців звичайних українців, контролюватиме.

Ольга ВАУЛІНА.

Підтоплене Закарпаття: боротьба з наслідками

Про те, як мінімізувати наслідки підтоплення на Закарпатті, говорили на позачерговому засіданні комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій, яке провів перший заступник голови облдержадміністрації Ігор Свищо.

За словами заступника начальника територіального управління з питань оперативного реагування та цивільного захисту Богдана Ільковича, упродовж 2—3 лютого на території Закарпатської області через складні погодні умови, велику кількість опадів, а також засміченість водовідвідних та дренажних каналів було підтоплено близько 226 дворогосподарств та 100 га сільгоспугідь (див. «Голос України» за 5 лютого).

Для ліквідації наслідків негоди працівники теруправління МНС залучили 129 осіб особового складу, 26 одиниць техніки та 8 переносних мотопомп. Від комунальних служб з негодою боролися 115 працівників і 11 одиниць техніки.

Особливу увагу тепер зосереджено на засміченості водовідвідних каналів та дренажних систем, через що здебільшого і виникали підтоплення. А тому райдержадміністраціям та міськвиконкомам доручено негайно розчистити кювети, придорожні канали, містки через потічки в селах, інші об'єкти систем водовідведення. Адже у найближчі дні, за прогнозами синоптиків, знову пройдуть сильні опади уже у вигляді снігу в горах та мокрого снігу в низинах. Хоча експерти кажуть, що загрози повторного паводка поки що немає.

Василь НИТКА.

Закарпатська область.

На знімку: автомобіль, колесо якого потрапило у відкритий люк, в Ужгороді на затопленій дорозі.

Фото Яноша НЕМЕША/ УНІАН.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Знаєш своє місто? Отримуй премію

У Тернополі відбудеться олімпіада для старшокласників на знання історії рідного міста. Мета — стимулювати юнаків та дівчат полюбити свою малу батьківщину, викликати бажання навчатися і працювати в обласному центрі. Кастинг для усіх охочих триватиме до 13 лютого. Планують, що у фіналі зустрінуться десять учнів.

Переможцям нетрадиційної патріотичної олімпіади міська влада обіцяє грошові винагороди.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

По крадіях ударять високою напругою

Мисливці за металом днями розшматували одну зі свердловин Токрівського водозабору міста Суми. Викрали небагато, але матеріальних збитків завдали чимало. Пошуком злочинців наразі займається оперативно-слідча група Сумського міськвідділу міліції.

Щоб запобігти металевому вандалізму, керівництво сумського «Міськводоканалу» вирішило захищати своє майно за допомогою електричного струму: усі свердловини перебуватимуть під високою напругою. Керівництво міста погодило такий захист.

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Думають про гроші, а не про довкілля

Чотири факти порушення законодавства під час поводження з відходами виробництва виявили інспектори екологічної інспекції в Коростишівському районі лише за три дні лютого. Тут багато підприємств і підприємців займаються каменеобробкою. Під час полірування граніту утворюється пульпа, яка містить шкідливі речовини. Щоб не витрачати гроші на утилізацію, відходи відкачували з каменеобробних цехів, потім водії приватних асенізаційних машин зливали пульпу абикуди — хто в яри, хто на поля.

Порушників притягнуто до адміністративної відповідальності.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

ЦИФРА

Майже 68 мільйонів гривень

заборгували севастопольці житлово-комунальним підприємствам. Порівняно з минулим роком сума боргу зросла на 4,5 мільйона гривень.

Микола МАГДИЧ.

Французьких солдатів, які загинули під Севастополем, перепоховають

Розпорядженням голови Севастопольської міськдержадміністрації Володимира Яцуби створено комісію з організації перепоховання останків французьких солдатів, знайдених під час будівництва житлового будинку.

Учені Національного музею героїчної оборони і визволення Севастополя за знайденими речами встановили: тут поховано солдатів 39-го лінійного полку французької армії, який перебував під Севастополем під час Східної (Кримської) війни 1853—1856 років.

Комісії доручено підготувати пропозиції МЗС України для представників французького посольства до організації перепоховання на кладовищі французьких воїнів, які загинули під час облоги Севастополя.

Микола МАГДИЧ.

Стежать з неба

На Черкащині розпочато інноваційний проект супутникового спостереження за посівами озимини. За допомогою аерокосмічних засобів компанія «Седна-Агро» впроваджує систему моніторингу та створення зонованих карт сільгоспугідь.

За словами керівника проекту Олега Ярового, реалізація нововведень дасть змогу зробити точну картографію земель не лише великим агрохолдингам, а й середнім та дрібним господарствам.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Вдячні земляки зняли фільм про Лучко

«Клара Лучко. Завоювати життя» — таку назву має документальний фільм, створений журналістами Полтавської обласної державної телерадіокомпанії «Лтава». Прем'єра стрічки, присвяченої уродженці села Чутового Полтавської області, відбудеться 9 лютого в ефірі телеканалу. Над фільмом працювали режисер Володимир Дряпак, оператор-постановник Максим Кривошеєв, оператори Олександр Єфанов, Сергій Залеський, Микола Янко.

50 хвилин стрічки розповідають про улюблену для багатьох актрису, володарку багатьох акторських нагород. 1996-го її визнали «Жінкою року», а 2000-го — «Жінкою тисячоліття».

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

У Печерському районі Києва міліція закрила бордель (УНІАН)

Банк «Таврика»: виплати та мітинги тривають

Вкладники банку «Таврика», у якому з грудня минулого року введено тимчасову адміністрацію, учора під стінами Верховної Ради влаштували черговий мітинг. Серед основних вимог — не допустити ліквідації банку та провести спеціальні розслідування за фактами штучного, на їхню думку, доведення фінустанови до неплатоспроможності.

Тим часом, як повідомляє прес-служба прокуратури Шевченківського району міста Києва, на підставі звернень вкладників уже розпочато досудове розслідування. Перейнялася їхньою долею й Служба безпеки України. Її головним слідчим управлінням проводиться досудове розслідування в кримінальному провадженні за фактом заволодіння чужим майном в особливо великих розмірах. 31 січня на підставі ухвали районного суду навіть було проведено обшук у адміністративному приміщенні банку із «вилученням документів, що мають доказове значення». І хоч у прес-центрі СБУ переконують, що під час обшуку жодних порушень законодавства допущено не було й перешкоджань у роботі банківської установи щодо повернення коштів вкладникам не створено. Тимчасова адміністрація має іншу думку. Через дії, вчинені співробітниками СБУ, буцімто, було пошкоджено зв'язок з відділеннями банку. Та попри це, мовляв, виплати коштів вкладникам за договорами, термін дії яких закінчився по 4 січня цього року включно, тривають.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Запорізька влада взялася за маршрутки

Низка резонансних автопригод за участю маршрутних таксі змусила запорізьку владу ретельно проконтролювати сферу пасажирських перевезень. Результати перевірок 24 перевізників оприлюднив заступник голови Запорізької облдержадміністрації Петро Гончарук. Вони невтішні.

73 відсотки транспортних засобів — зношені. Рухомий склад — у неналежному технічному стані. Значною мірою подібне відбувається тому, що фірми-перевізники не є власниками автобусів чи мікроавтобусів, а лише орендують їх. Ще більші проблеми з водіями, адже стаж роботи більшої половини шоферів — менше одного року. Більше того, деякі водії дозволяють собі виїздити на лінію як у нетверезому стані, так і на технічно несправній машині.

За рішенням міськвиконкому, до 1 червня всі маршрутки має бути обладнано системами двостороннього відеоспостереження. Ще одне нововведення — раз на квартал кожен водій маршрутки має пройти повний медичний огляд.

Чи дозволять названі заходи тримати запорізьких автоперевізників у тонусі, покаже час.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

ФОТОФАКТ

Акція біля Кабінету Міністрів України проти закриття Кримської астрофізичної обсерваторії. У листопаді 2012 року Кабмін було прийнято рішення №983-р, згідно з яким обсерваторія перейде до складу Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Міліція закликала громадян здавати підпільні казино

Черговий рейд одеської міліції злачними місцями призвів до закриття підпільного казино. У закладу вилучили ігрові столи, рулетки, фішки. Наразі розпочато кримінальне провадження.

«Міліція сподівається на взаєморозуміння і звертається до громадян з проханням повідомляти назви та адреси установ, де донині розміщено гральні автомати і діють нелегальні зали. Усі ваші повідомлення буде ретельно перевірено, і вжито відповідних заходів реагування», — зазначають правоохоронці.

За минулий рік одеські міліціонери порушили 21 кримінальну справу і розпочали п'ять кримінальних проваджень за фактом ведення грального бізнесу, повідомили в Головному управлінні МВС України в Одеській області.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

На посівну не вистачає близько 150 мільйонів гривень

За словами заступника директора департаменту агропромислового розвитку Хмельницької області Володимира Кальниченка, для проведення посівної подільським аграріям знадобиться півтора мільярда гривень.

Значну частину цієї суми агровиробникам вдалось заробити самотужки, реалізовуючи свою продукцію. Однак для початку посівної дефіцит складає 150 мільйонів гривень. Не всі орендарі мають такий фінансовий ресурс, тому й шукають підтримки і розуміння у банкірів.

Під час зустрічі банкіри запевнили, що зацікавлені в співпраці з агровиробниками. Саме для них існує кілька видів фінансових програм. Однак високі кредитні ставки серйозно стримують процес співробітництва.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Корвет «Придніпров'я» знову в строю

Після планового ремонту на Чорноморському суднобудівному заводі в Миколаєві екіпаж ракетного корвета «Придніпров'я» під командуванням капітана 3 рангу Анатолія Хапова повернувся на місце своєї дислокації до Севастополя.

В акваторії ЧСЗ корвет увійшов торік у серпні. Зважаючи на свій «зрілий вік», він підлягав суттєвому оновленню. До речі, ракетний катер «Р-54» було збудовано 1982 року, а згідно з Договором про розділ Чорноморського флоту 1997-го його було передано Військово-Морським Силам України як ракетний катер «Нікополь». У квітні 2002 року він отримав нову назву — корвет «Придніпров'я». З того часу брав участь у зборах-походах кораблів ВМС України та навчаннях «Сі Бриз».

Як зазначив генеральний директор ЧСЗ Валерій Калашников, на заводі відновлено обшивку корпусу, проведено ремонт гвинтово-рульового комплексу та донної арматури корабля.

Також було виконано трудомістку заміну металу в бокових постах та машинних відділеннях.

«Підприємство впоралося зі своїм завданням. Повернення «Придніпров'я» до життя є черговим свідченням нашої плідної співпраці з миколаївськими корабелами. Найближчим часом, після остаточного завершення відновлювальної технічної готовності, корвет продовжить виконувати своє завдання в складі бойового ядра ВМС України,» — наголосив начальник управління експлуатації і судноремонту Командування ВМС Збройних Сил України Михайло Токар.

Корвет «Придніпров'я» залишає док ЧСЗ.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Фото надане прес-службою ЧСЗ.
Миколаїв.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...Нововолинськ хоче залишитися шахтарським містом

Понад 700 гірників Нововолинська зібралися на мітинг, щоб обговорити наміри уряду закрити три з чотирьох нині діючих у місті шахт та звернути увагу влади на труднощі зі збутом уже видобутого вугілля.

— Приватизація олігархічним кланом Бурштинської та Добротвірської ТЕС, а також Червоноградського збагачувального комбінату призводить до закриття трьох шахт у Нововолинську, оскільки на ці електростанції постачають вугілля не лише з донецького регіону, а й з Росії. Для тих, хто забув, нагадаю: ці електростанції будували саме під вугілля Львівсько-Волинського басейну. Олігархам байдуже чи скоротять у Нововолинську робочі місця, внаслідок чого три тисячі шахтарів залишаться без роботи. Їм однаково чи працюватиме Червоноградський збагачувальний комбінат, а можливо їм вигідніше довести це підприємство до закриття, — зазначив на мітингу народний депутат України від ВО «Свобода» Євген Мельник.

Свою стурбованість станом справ на вугільних підприємствах Львівсько-Волинського басейну на мітингу також висловили голова Волинського теркому профспілки працівників вугільної промисловості Юрій Калістратов, керівники місцевих шахт, міський голова Нововолинська, профспілки та шахтарі.

Учасники мітингу прийняли звернення до Волинських облдержадміністрації та обласної ради з проханням підтримати вимоги шахтарів щодо незакриття шахт №1, №5, №9 і не допустити блокування рахунків ДП «Волиньвугілля», якнайшвидше завершити будівництво шахти №10 «Нововолинська» (розпочате 1989 року — **Авт.**), ліквідувати заборгованість з виплати заробітної плати гірникам і низку інших.

Відповідне звернення направлено також до Президента Віктора Януковича, Прем'єр-міністра Миколи Азарова, міністра енергетики та вугільної промисловості Едуарда Ставицького, секретаря Ради національної безпеки і оборони України Андрія Клюєва.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

...убивці та мотиви злочину, як і раніше, невідомі

У Харкові 5 лютого поховали суддю Фрунзенського районного суду Володимира Трофимова та його сім'ю. На похорон, крім родичів, прийшли колеги, сусіди й близькі покійних. Нагадаємо, 15 грудня Трофимова, його дружину, сина та невістку було виявлено обезголовленими у власній квартирі.

За неофіційною інформацією з правоохоронних органів, слідство дозволило поховання, адже всі необхідні експертні заходи завершено. Утім голови вбитих досі не знайдено, вбивство не розкрито.

Слідство спочатку розглядало чотири версії: убивство на ґрунті неприязні в родинних стосунках, з ритуальною метою, через професійну діяльність та з метою заволодіння майном. Пізніше, зі слів керівників правоохоронних органів країни, перші дві версії не підтвердилися, а основною стала остання — злочин скоєно з метою викрадення частини дорогої колекції.

Не відкидають і версію про зв'язок убивства зі службовою діяльністю судді Трофимова. Хоча останнім часом він вів незначні справи, але є вірогідність його посередництва в справах, пов'язаних з великими грошима. Причому кошти могли бути отримано, а справу не зроблено. Звідси й жорстока помста.

До розслідування справи, що зайшла в глухий кут, долучилися навіть екстрасенси... Деякі пророкують, що голови знайдуть, коли зійде сніг, або в парковій зоні, або в якомусь саду в межах Харкова. А трагедія, мовляв, сталася таки на ґрунті професійної діяльності вбитого.

Микола КОСИЙ.
Харків.

У Черкасах відкрився міжрегіональний ярмарок «Шевченків край», в якому беруть участь вітчизняні товаровиробники з різних областей країни, *інформує наш власкор Лідія Титаренко*

Археологи презентували проект «Луганські старожитності під контролем суспільства». На першому етапі волонтери зберуть фотографії історичних споруд обласного центру, проведуть опис їх поточного стану й пошук історичних довідок, *передає наш власкор Алла Антіпова*

Не чубилися, трибуну не блокували,

або Як 20 років тому парламент приймав доленосне рішення

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Обговорюємо інтерв'ю з Г. Омельченком про те, чи потрібна в паспорті п'ята графа («Голос України» за 28.12.2012).

«Цікаво, як проходила процедура обговорення та голосування питання про паспорт громадянина України в сесійній залі парламенту. За чиєю ініціативою з нього вилучили п'яту графу (національність)?».

Це рядки з листа Івана Передерія, юриста із Василівки, що в Запорізькій області. Питання «Як це відбувалося?» ставлять більшість читачів, що беруть участь в дискусії «Чи потрібно поновлювати графу «національність»?

Отже, заглибимося в парламентський архів і відтворимо події 20-річної давності.

...Сесійний зал. 26 червня 1992 року. 10-та година. Веде засідання Голова Верховної Ради України Іван ПЛЮЩ.

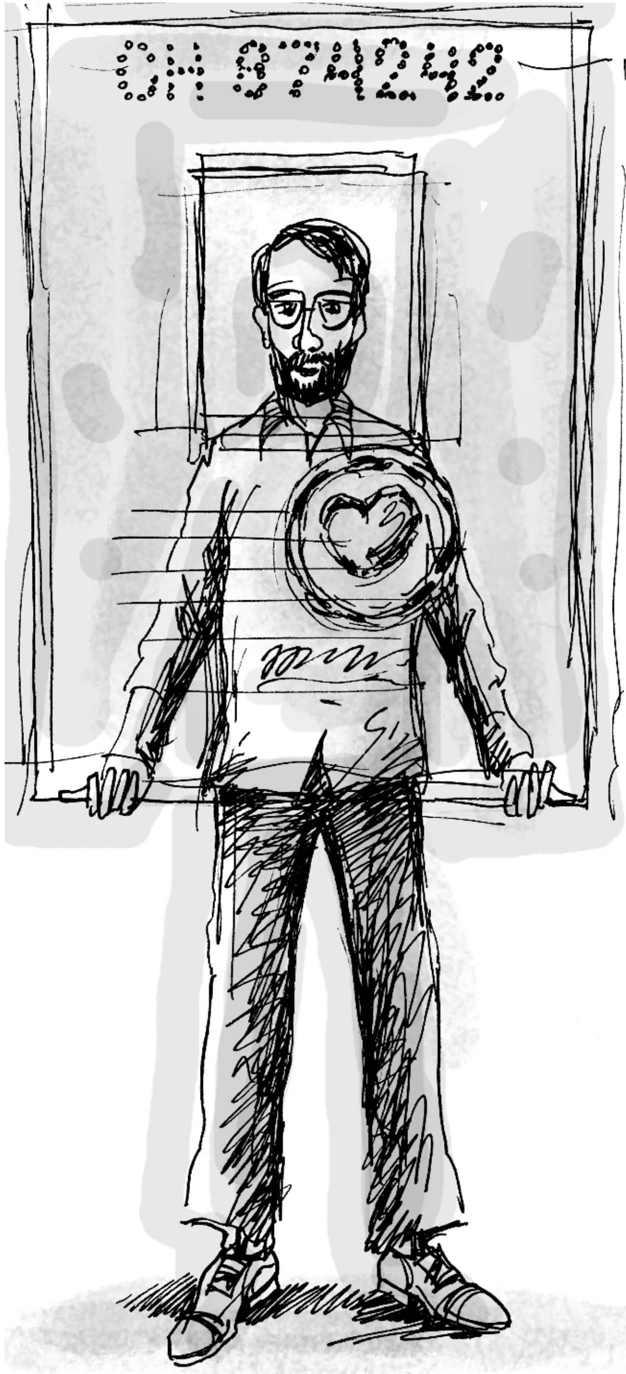
Зареєструвалися 348 народних депутатів. Першим розглядали і прийняли у другому читанні законопроект про надзвичайний стан. Наступним було питання про проекти положень про паспорт громадянина України та свідоцтво про народження тощо.

На трибуну запросили доповідача від уряду Василя Онопенка, заступника міністра юстиції. Він зазначив, що ***відповідно до парламентської Постанови від 8 жовтня 1991 року «Про порядок введення в дію Закону про громадянство України» Кабінет Міністрів України подав на розгляд народних депутатів підготовлені проекти***, зокрема, Положення про паспорт громадянина України, Положення про свідоцтво. Вони підготовлені Мін'юстом, Міністерством внутрішніх справ, Міністерством закордонних справ за участю науковців. Проекти були погоджені з профільними Комісіями ВРУ.

Доповідач детально зупинився на тому, яким буде паспорт громадянина незалежної України, відзначивши, що «Оскільки паспорт є документом, що засвідчує особу власника, то ***він не містить таких даних, як сімейний стан, наявність дітей, військовий обов'язок громадянина, його національність і таке інше»***.

Онопенко почав відповідати на запитання. Народний депутат із Івано-Франківщини зазначив, зокрема: «Моїх виборців найбільше хвилює те, що дехто намагається провести статтю, яка б не передбачала зазначення національності. Думаю, графа «національність» обов'язково повинна бути у паспорті. Прошу це врахувати».

Доповідач на це сказав: «Питання про національність виникало, коли ми працювали над макетом паспорта. Мабуть, його потрібно ще раз обговорити і дійти якогось компромісного рішення. Можливо, за бажанням громадянина у паспорті може вказуватись і національність. Але це на ваш розсуд».

«У новому зразку немає графи «національність», — сказав народний обранець з Волині. — Але якщо ми йдемо назустріч тим, хто не хоче, щоб вказувалася національність, то чому змушуємо відрікатися від неї тих, хто хоче, щоб у паспорті вона була зазначена? Очевидно, найкраще було б, якби дані про національність вписувалися за бажанням власника паспорта, тобто, щоб була така графа».

Головуючий на сесії зауважив, що важко встановити, скільки людей цього хоче, а скільки не хоче. А на репліку колеги додав: «Ви розумієте, тоді треба референдум проводити. А це дуже дорого обійдеться, буде дорожче коштувати, ніж уся паспортна система. Це я свою думку висловив».

Онопенко: «Моя думка повністю збігається з вашою».

Відомий правозахисник із Львівщини констатував, що його виборці стривожені, що не буде графи «національність», про що свідчить велика пошта. «Але нехтувати громадською думкою, особливо на перехідний період, вважаю, недоцільно».

Василь Онопенко зізнався, що пропозиція щодо графи не вперше звучить. «Вона заслуговує на увагу, і, можливо, треба продумати ще якісь інші варіанти, враховуючи бажання громадян».

Один з опонентів, депутат з Луганщини, поцікавився, у скількох європейських країнах уведена графа про національність. «На мою думку, найважливіше для кожного, що він — громадянин України», — сказав виступаючий. Його підтримав колега із Закарпаття, який наголосив: якщо ми ставимо в основу нашої концепції громадянське суспільство, не потрібно в паспорт вносити графу про національність. Паспорт повинен підтверджувати приналежність конкретної людини до громадянства держави — і все. «Ця графа не потрібна в паспорті». (Оплески).

Виступаючі з Львівщини, інших регіонів говорили про наболіле, зокрема, про те, що в країні не одиниці, не сотні — мільйони людей, які в паспорті з вимушених обставин записували не свою національність. «У зв'язку з тим, що панував антисемітизм, євреї не записувалися євреями. У зв'язку з тим, що панувала асиміляція, мільйони українців не записані українцями. ... Якщо ми прийдемо до спільної угоди, що не треба цієї графи в паспорті, то посилання на національність має бути у свідоцтві про народження. Але якщо записувати, то записувати всім», — пропонував один з парламентаріїв.

«Я вважаю, що... необхідно зберегти графу про національність не тільки у паспорті, а й у свідоцтві про народження», — підтримав його колега.

Зберегти запис про національність у паспорті на період до зміцнення української державності як гарантії прав усіх етносів на території країни — звучала і така пропозиція.

Вочевидь, її не почули. Іван Плющ закликав проголосувати за постанову Верховної Ради України про затвердження положень про паспорт громадянина України та свідоцтво про народження. «За» віддали голоси 257 народних обранців.

Щоб повернути графу в документи, знову потрібна воля парламентаріїв. Чи готові вони — покаже час.

ДОСЛІВНО

Останній виступаючий з цього питання, вважаю, висловив думку більшості тодішніх виборців: «Кабінет Міністрів пропонує видати паспорт, який би раз і назавжди поклав край сумнівам і переживанням, до якої ж національності прилучити себе. Такий паспорт утвердив би космополітичний підхід до всіх проблем розбудови Української держави і тим самим узаконив би на певному рівні зрусифікований статус, перш за все українців, у яких би виник сумнів у доцільності національного відродження, а з часом й існування держави України за певних несприятливих історичних обставин. Своїми необдуманими рішеннями ми хочемо ще в зародку захоронити таке відродження, віднявши у громадян право з гордістю зазначити в паспорті належність до своєї нації».

Редакція ж запрошує до продовження дискусії про поновлення графи «національність», що і буде міні-референдумом...

Іван ІЛЛЯШ.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ДУМКИ ЧИТАЧІВ

Припинити знущання

З великим інтересом прочитав інтерв'ю з Григорієм Омельченком («Голос України» за 28.12.2012). Воно мене дуже схвилювало, оскільки питання, які порушуються, вважаю дуже актуальними та важливими для становлення молодої держави.

Григорій Омелянович чітко вказав, які кроки треба зробити, аби виправити ситуацію, коли національною свідомістю громадян маніпулюють всі, кому заманеться.

Треба негайно припинити знущання над Конституцією та законами України і відповісти на базове запитання: хто є хто? Я, наприклад, не здивуюся, якщо дізнаюся, що багато нинішніх горе-реформаторів не є українцями та мають громадянство іншої держави.

Андрій КУЛИКОВ.
Дніпропетровськ.

Заробітчанину п'ята графа — як п'яте колесо до воза

Декілька разів уважно перечитав інтерв'ю журналіста Івана Ілляша з народним депутатом України кількох скликань Григорієм Омельченком («Голос України» за 28.12.2012). Фраза правозахисника: «За останнє десятиліття народилося понад сім мільйонів громадян. Хто вони за національністю?» мене шокувала. Це ж справжня війна без війни проти українського народу — знищення у такий спосіб цілої нації!

Порадив прочитати матеріал знайомим. Ось думка підприємця, який не переймається іншими, окрім своїх власних, проблемами: «Щодня бачу на ринках сотні людей, що продають якийсь крам. Я не думаю, що вони є суб'єктами підприємницької діяльності та сплачують податки до Пенсійного та інших фондів. Але вони щодня, запевняю вас, комусь щось сплачують. Хто ВОНИ? Вихідці з далеких країн азійського та африканського континентів, з республік колишнього Союзу. Їм треба та національність? Ні, не треба. А нашим заробітчанам в Італії, Португалії, Чехії, США потрібна?».

За даними Всеукраїнської профспілки працівників-мігрантів, кількість працюючих в Україні іноземців — мінімум 2,5 млн. Колишній віце-прем'єр стверджував, що у нас понад 4 млн. мігрантів, а за підрахунками експертів одного з інформаційних агентств, у нашій республіці шукає щастя 5-7 млн. нелегалів. У довідках щодо їхнього проживання зазначається національність чи країна, з якої ВОНИ прибули. Отже, облік іноземців ведеться, а українців ні?!

ФАКТ

Відповідно до інформації Державної прикордонної служби, за останній рік число нелегалів з колишніх республік Союзу скоротилося до 22 відсотків, зате з африканських країн та азіатських країн зросло на 10 відсотків.

Чи треба дивуватися думці мого знайомого з базару: ***«То для чого та п'ята графа у паспорті мені чи тому мігранту, що обрав Україну місцем, де можна спокійно заробити, не переймаючись вивченням мови, історії, не сплачуючи податків?».***

Валерій ДРАГОМІРОВ.
Вознесенськ Миколаївської області.

Обов'язково потрібно!

Відповідаючи на запитання «Чи потрібно поновлювати графу «національність» у паспорті?» волаю: ПОТРІБНО! ОБОВ'ЯЗКОВО! А чи заповнювати її — то справді право власника документа. Відсутність провокаційної, як дехто вважав, п'ятої графи у паспорті не привела до злагоди в суспільстві, швидше навпаки — українофоби розперезалися. Останній закон про мови — яскраве тому свідчення.

Повернення запису про національність, вважаю, повинно підвищити рівень самоповаги українців.

Василь ЗАКУТЬКО,
пенсіонер.
Запоріжжя.

Треба спонукати можновладців до дій

Відповідаю на запитання, чи потрібно поновлювати графу «національність» у паспорті: однозначно — треба! Це потрібно для отримання точних і переконливих статистичних даних про кількість представників титульної нації в державі Україна. Але ще більше — для самоусвідомлення українця, що він українець. У «Голосі України», який я, до речі, передплачую з першого номера, опубліковано чимало публікацій про байдужість до української історії, культури, рідної мови, про відсутність національної гідності тощо. Усе це «друзями народу» нав'язується як реалії, з якими не слід ворушити. Але ж відомо, як впродовж століть формувалися ці «реалії» під владами країн-загарбниць і особливо під владою імперсько-російсько-більшовицькою. То чи не час відновити історичну справедливість, відтворити національну самосвідомість українця?

Нинішні можновладці, з усього видно, не вельми цього хочуть. Треба примусити їх поновити графу «національність» в паспорті, відповідні записи в реєстраційних державних документах. Тоді українець знатиме, що він українець і передасть це нащадкам.

Любомир ПИРІГ,
академік, доктор медичних наук, заслужений діяч науки і техніки, лауреат Державної премії України.
Київ.

Продовження. Початок у №248 за 28.12.2012 р., №11 за 18.01.2013 р. і №16 за 25.01.2013 р.

Рятувальники припинили пошуки зниклого на Ельбрусі вінничанина

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Альпініста з Вінниці Ігоря Чаплинського, який зник 12 серпня минулого року під час сходження на найвищу вершину Європи, шукали до першого снігу. На жаль, безрезультатно. Додому передали тільки мобільний телефон...

Незважаючи на це, рідні Ігоря не втрачають надії на його порятунок. Жоден з екстрасенсів, до яких вони зверталися в різних містах, не сказав про те, що Ігоря немає серед живих.

Рюкзак мав слугувати маяком

Про пригоду, що сталася з вінницьким альпіністом на Кавказі, «Голос України» розповідав читачам у номері за 29.08.2012 року. Завдяки наполегливим зверненням (усним і письмовим) його рідних — матері Євгени Іванівни, дружини Валентини Миколаївни та доньки Людмили — до вітчизняного Міністерства закордонних справ, дипломати провели переговори з росіянами, після чого рятувальники МНС Карачаєво-Черкеської республіки відновили пошуки. Альпініста з Вінниці шукали до першого снігу. З настанням зими роботи припинили. Про це російські еменесники офіційно повідомили в листі родину Чаплинських.

Донька альпініста Людмила — студентка Вінницького торговельно-економічного інституту — каже, що вони з мамою особисто спілкувалися телефоном із рятувальниками, які розшукували зниклого батька. Ті щоразу детально розповідали про результати.

— З їхніх повідомлень ми зрозуміли, наскільки складні в тих місцях погодні умови, — продовжує Людмила. — Вони не приховували, що не раз самі ризикували життям. Ми щиро вдячні цим людям, що пішли нам назустріч. Мама пропонувала їм гроші, казала, що надішле поштою, але рятувальники категорично відмовилися від такої пропозиції. На жаль, не вдалося знайти найменших ознак. Хоч шукали і пішки, і на вертольоті. Вертоліт зависав над льодовими ущелинами, в цей час рятувальники проводили фото- і відеозйомку, але і в такий спосіб не вдалося зафіксувати жодних слідів. З настанням зими рятувальні роботи припинили.

— Можливо, орієнтир місця пошуку був неправильний? — розмірковує Людмила. — Ті, хто перебував у той момент із батьком, казали нам, що маяком для рятувальників мав слугувати речовий мішок тата. Вони його залишили на тому місці, де зник тато. Дістали з рюкзака тільки мобільний телефон марки «Нокіа» і повернули його нам. Усе, що було в мішку, залишили, як і сам мішок. Не знаю, чому. Можливо, тому, що мішок великий і його важко було нести.

— Коли ми з мамою запитували телефоном у рятувальників із Карачаївського МНС про цей мішок, вони казали, що вперше чують про таке, — продовжує Людмила. — Після цього мимоволі задумаєшся: можливо, орієнтир місця був неточний? Хтозна. Найбільше вразило рідних Ігоря те, що після повернення ніхто з альпіністів не зайшов до них і не розповів, як то кажуть, із перших уст, що сталося в горах у той фатальний день 12 серпня. — Не вони нас, а ми їх розшукували, щоб допитатися, що сталося насправді, — розповідає донька.

Мати Ігоря, Євгена Іванівна, втираючи сльози, просить не засуджувати тих, хто був у той час з Ігорем. «Якщо люди не вважають за потрібне про це говорити, хіба їм можна за це дорікати?..»

Кожна згадка про сина гріє серце

Кожне слово, кожна згадка про сина гріє серце матері. Але, повторюю, ніхто з альпіністів не переступив порогу квартири на п'ятому поверсі будинку на Космонавтів, де проживав Ігор із сім'єю і мамою. Ігор — єдина дитина в Євгени Іванівни. Її чоловік, батько Ігоря, вже помер. «Після похорон я попросила сина, щоб подбав про місце на кладовищі для мене біля могили чоловіка, — каже жінка. — Так і зробили, оформили потрібні документи. Думала, син мене проведе в останню дорогу. А вийшло все по-іншому. Де нам тепер його шукати? Не раз думаю, як уже так сталося, хай би хоч знати, де могила...»

Ігор виріс у Хабаровському краї. Туди ще замолоду виїхала на роботу Євгена Іванівна. Там вона знайшла свою долю. Там син народився.

— Син часто ходив із чоловіком у тайгу по гриби, по ягоди, на полювання, — каже Євгена Іванівна. — Там навчився рибалити. Відтоді в нього любов до природи. У Вінницю ми переїхали, коли Ігор навчався у сьомому класі. Він часто ініціював походи на природу. У нас у селі є невеликий будиночок. Він біля нього сад посадив. Доглядав за ним.

Перший похід у гори Чаплинський здійснив під час навчання у Вінницькому будівельному технікумі. Тоді разом з іншими студентами піднялися на Говерлу. Відтоді краса гір взяла його в полон, з якого не міг вирвати ніхто: ні мама, ні дружина, ні донечка.

— Тільки-но настає відпустка, запитую, куди збираєшся, а він лише усміхається на те, мовляв, сама знаєш, — розповідає Євгена Іванівна. — Якось умовила поїхати на море. А він побув три дні і каже: «Це не моє, не можу я вилежуватися на піску без діла». Одне тільки було у нього: в гори!»

А ще любив грати в шахи.

Останнє фото Ігоря Чаплинського під час сходження на Ельбрус.

Зник, коли почався каменепад

Із важким серцем повернулася додому з Кавказу наприкінці серпня минулого року група вінницьких альпіністів.

— Ми піднімалися західним схилом Ельбрусу, — сказав тоді Олексій Новак, керівник групи. — Добралися до висоти 4,5 тисячі метрів. У неділю, 12 серпня, був дуже гарний сонячний день. З видимістю не виникало жодних проблем. Але саме тоді, вже під вечір, ми втратили Ігоря з поля зору. Ми четверо піднімалися на вершину. Ще двоє з групи, чоловік і дружина, залишилися внизу. Йшли схилом, вкритим льодом. Нахил становив приблизно 45 градусів. В якийсь момент Ігор спіткнувся, втратив рівновагу і почав з'їжджати вниз. Йому вдалося зупинитися на відстані понад сто метрів від нас. Відстань невелика, але долати її довелося довго. Поки спускалися, весь час бачили його. Він зник, коли почався каменепад.

— Ті, хто був з татом, нам розповідали, що від одного каменю йому вдалося відхилитися, а другий поцілив просто в голову, — каже донька Чаплинського Людмила. — На голові була металева каска. Але камінь летів великий. На тому місці залишився тільки рюкзак тата. Поки тато чекав на допомогу, зняв рюкзак. Він важкий. Поклав поруч з собою. Після того, як добралися до рюкзака, з нього вийняли мобільний. Сумочка з документами була в тата на грудях.

Олексій Новак каже, що через рацію повідомили про пригоду. Поки рятувальники загону МНС Карачаївського району підняли в небо вертоліт, члени групи самотужки обстежили всю частину схилу, де перед тим тримався Ігор. За словами Олексія Новака, укрита льодом поверхня має багато горизонтальних тріщин. Розташовані вони між собою на різній відстані — від двох до ста метрів. Альпіністи припускають, що їхній товариш міг зірватися в одну з них.

— Після повернення у Вінницю ми теж не раз зв'язувалися телефоном із рятувальниками Карачаївського МНС, — каже Олексій Новак. — Прикро, що нічого втішного вони не змогли нам повідомити.

Рідні Ігоря Чаплинського все одно продовжують вірити в те, що він живий.

— Надія помирає останньою, — каже донька Людмила. — Тато дуже досвідчений альпініст. Він знає, як поводитися в складній ситуації.

— Ми були не в одного провидця та екстрасенса і ніхто з них не вказав на те, що сина немає серед живих, — каже мати Ігоря Євгена Іванівна. — Мої брат і сестра, які живуть у Кіровоградській області, теж зверталися по допомогу до знахарів. І вони не почули про те, що Ігор загинув. Кожнісінький день молюся і сподіваюся на диво.

Постійним супутником Ігоря Чаплинського була гітара. Найчастіше він виконував пісні про гори.

Це захоплення передалося й доньці. Людмила, як і тато, гарно грає. Мовчить нині гітара. Дівчина як найдорожчу реліквію зберігає смс-повідомлення від батька. Ті слова долетіли з Кавказу, коли альпіністи добралися до місця сходження в гори. Це було останнє повідомлення. На запитання, що саме написав тато, Людмила сказала: «Вибачте, але це дуже особисте».

В її очах з'явилися сльози.

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

Фото надано Олексієм Новаком і автором.

Згорьована мати зниклого альпініста Євгена Іванівна все ще сподівається на диво.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...2013-й оголошено Роком засновника Тернополя

Розпорядженням міського голови Тернополя нинішній рік оголошено Роком засновника міста — коронного гетьмана, воєводи, військового теоретика і письменника Яна Амора Тарновського. У січні минає 525 років від дня його народження. Наразі розробляють план заходів.

У квітні 1540-го Тарновський отримав привілей від короля Сигізмунда I на заснування міста-укріплення для захисту від татарських набігів. Він збудував тут замок, швидкими темпами розвивав будівництво, торгівлю, і вже через вісім років місту надали Магдебурзьке право. Опісля воєвода (його називали руським) бував у заснованому ним місті нечасто, жив переважно в родовому маєтку в місті Тарнуві (Польща). Після його смерті Тарнопіль (місто мало таку назву до 1944 року) перейшов у власність його зятя — князя Костянтина Острозького, а потім ще не раз переходив з рук у руки відомих родів. Постать Яна Тарновського шанована і в сучасній Польщі.

Щодо походження назви Тернополя є різні версії. Одна з них — назвали місто так через те, що його оточували тернові поля. Чому тоді він кілька століть носив назву Тарнопіль? Сергій Надал став першим градоначальником, який вирішив відновити історичну справедливість і віддати належну шану засновнику міста.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

...духівництво взялося за демографію

За участі Дніпропетровської єпархії УПЦ Київського патріархату на базі медичної академії відкрито курси сестер милосердя. Навчання проходитиме раз на тиждень протягом трьох місяців. Учасники — всі охочі віком від 18 до 60 років — мають бути православними та отримати благословення свого священика.

— Демографічна ситуація в Україні катастрофічна, ми не уміємо доглядати за людьми похилого віку. Тому так важливо відкрити курси сестер милосердя, які зможуть правильно доглядати за людьми, не лише розуміти їхні фізичні потреби, а й підтримувати духовно, — сказав керівник прес-служби Дніпропетровської єпархії УПЦ КП отець Сергій.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

...найвищі показники онкозахворювань — у дітей до року

Щорічно в Луганській області реєструють близько 30 дітей з виявленими злоякісними новоутвореннями. Причому найбільші показники — серед малят до одного року.

За словами хірурга обласної дитячої клінічної лікарні Володимира Шевченка, захворюваність дітей на онкопатологію має низку особливостей. Своєчасна діагностика пухлин у дорослих переважно заснована на скаргах хворого. Педіатри ж працюють у зовсім інших умовах. У більшості випадків малеча ні на що не скаржиться, а батьки, учителі, знайомі, помічаючи, що дитина стала млявою, неуважною, погано їсть, не надають особливого значення цим симптомам. Частіше до лікаря звертаються, коли вже починаються болі.

Досвід роботи дитячих спеціалізованих онкологічних відділень свідчить, що результати лікування пухлин залежать від своєчасної діагностики та госпіталізації. Сьогодні близько 80% малят, що мають новоутворення, охоплені в області спеціальним лікуванням.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Мале село з великими амбіціями...

САМОВРЯДУВАННЯ

У село Квітневе, що в Жовтневому районі на Миколаївщині, прийшов газ. Як зазначила «Голосу України» Первомайський селищний голова Любов Лаврова, доля Квітневого — це той щасливий випадок, коли руйнація, пов'язана з економічними негараздами попередніх років, оминула мале село.

Нині тут налічується 145 дворів, господарями яких є здебільшого пенсіонери. За останні два роки, відколи земляки обрали Любов Вікторівну своїм очільником, у житті населеного пункту сталося багато добрих змін. Так, полагодили водонапірну башту і відновили централізоване водопостачання, провели вуличне освітлення, реконструювали навчально-виховний комплекс, а тепер до селян у домівки ще й прийшов газ.

ДО РЕЧІ

Квітневе з'явилося на карті Миколаївщини близько 60 років тому. Неподалік був чудовий розсадник для плодоовочівництва. Колишнє господарство-мільйонер славилося далеко за межами Миколаївщини. Щоб не підвозити з найближчих сіл на роботу людей, тодішній керівник господарства вирішив збудувати його коштом декілька вулиць, а для проживання запросити молоді родини з усієї України. Тому більшість жителів Квітневого — з різних областей країни: Вінницької, Тернопільської, Рівненської, Житомирської.

Навіть до незалежності це маленьке відділкове село Квітневе не мало свого постійно діючого дошкільного навчального закладу, хоч добротна будівля «сезонного» дитсадка збереглася й досі. — Тоді в такому освітньому закладі й потреби не було, — каже 75-річна Марія Корнилівна Цесар. Ми, жінки, практично всі працювали в саду на вирощуванні фруктів. Тож узимку, коли не було роботи, всі матусі хотіли натішитися домашнім вихованням своїх малюків. Натомість нині молодим батькам, які переважно працюють у місті, без постійного дитсадка — як без рук.

На відміну від деяких сіл Миколаївщини, у Квітневому скрізь панує порядок. Чистенькі вулиці, рівненькі пофарбовані огорожі, відсутність ям з будівельним мотлохом та сміттям... Таке враження, наче кожна родина своїм ставленням до облаштування власного двору і клаптика сільської вулиці намагається довести: у краю, звідки вона була переселена, найкращі та найхазяйновитіші люди.

Підключення газу стало святом для громади — з урочистим мітингом, привітаннями від влади, врученням подяк будівельникам та виступами аматорів самодіяльного мистецтва на території Квітневого навчально-виховного комплексу «Загальноосвітня школа —дошкільний навчальний заклад». Зібралося практично все село, як то кажуть, від найменшого до найстаршого.

У двоповерховій споруді розмістилися школа з 22 учнями (з 1-го по 9-й класи) та дитячий садок із 16 вихованцями. Поки що будівлю обігріває котельня на твердому паливі, однак уже в наступному навчальному році після реконструкції опалювальної системи на шкільному подвір'ї з'явиться газова котельня. Будівлю колишнього «сезонного» дитсадка селищна рада поки що за одну тисячу гривень на місяць здала в оренду новоствореному сільгосппідприємству, яке взяло на себе розв'язання проблеми «мертвих садів». Спеціалісти вже розкорчували понад 100 гектарів старих виноградників та яблуневих площ — тож із настанням весни буде робота й жителям села, яких орендатори вже запросили для висаджування молодих дерев та догляду за ними.

Депутат обласної ради, заступник голови Жовтневої райдержадміністрації Віталій Тарабрін розповів «Голосу України», що тепер на території району негазифікованими залишаються сім населених пунктів. Значно простіше розв'язувати проблему з голубим вогником у великому селі і набагато складніше — в малочисельному. Тому обрали шлях співфінансування: на газопровід кошти давали влада, громада і спонсори. Будівництво підвідного газопроводу до села довжиною понад 7,5 кілометра взяла на себе влада, виділивши із державного бюджету понад 1 мільйон 800 тисяч гривень. Майже на п'ять кілометрів розвідного газопроводу по селу люди самі у складчину зібрали майже півмільйона гривень, організувавши кооператив «Квіточка». Наразі із ПАТ «Миколаївгаз» 50 мешканців населеного пункту вже уклали угоди та підкріпили їх фінансово, а загалом господарі 99 дворів уже мають на руках проектну документацію на підключення газу.

КОМПЕТЕНТНО

Голова Миколаївської ОДА Микола КРУГЛОВ на зустрічі із селянами запевнив, що влада зробить усе, щоб кожен бажаючий міг газифікувати свою оселю:

— У Квітневому народилися ваші діти, внуки, тут минула ваша молодість, і тепер цілком нормально, що люди доживатимуть віку у теплій, газифікованій домівці. Для цього можна буде скористатися не тільки дуже зручною системою довготривалого державного кредитування, а й отримати цільову матеріальну допомогу (пільговим категоріям населення).

Микола Круглов звернувся до районної влади, щоб на найближчій сесії, де будуть розглядати питання з перегляду районного бюджету, збільшити відповідну статтю витрат мінімум на 50 тисяч гривень. Спілкуючись із журналістами, голова облдержадміністрації наголосив на тому, що в обласному бюджеті на 2013 рік на газифікацію населених пунктів передбачено 130 мільйонів гривень (торік — 20 мільйонів). Такі темпи дадуть змогу вже до 2015 року розв'язати на Миколаївщині основні проблеми газифікації.

ПРЯМА МОВА

Первомайський селищний голова Любов ЛАВРОВА:

«Часи змінилися, тож змінилися і завдання перед громадою, над якими повинна працювати селищна рада. Тепер тричі із Квітневого до обласного центру курсує маршрутне таксі. Був час, коли люди самі не допустили занепаду свого населеного пункту, не покинувши його напризволяще. Молодь знайшла роботу в обласному центрі, доїжджає із села, та все одно тримається надійного берега — батьківської хати. Нині головне для мене — створити усі умови, щоб це порівняно молоде село було перспективним. Наголошую: незважаючи на те, що це найменший населений пункт на території Первомайської селищної ради із загальною чисельністю жителів понад 2,5 тисячі осіб».

ФАКТ

Одне слово, поки що будівля чекає свого часу, а він, судячи з даних статистики, не за горами. Так, у 2006 році у Квітневому народилися двоє малюків; тим часом у 2012-му та й у усі попередні роки на світ з'являлися щороку до чотирьох діток.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.

На знімку: у ту мить, як голова ОДА Микола Круглов запалює голубий факел, Квітневе отримує статус «перспективне село».
Фото автора.

Вітчизняна освіта: між Apple та Android

На що вона спиратиметься — на операційні системи закритого чи відкритого доступу?

Людські потреби загалом безмежні, і після задоволення потреб базових постають нові прагнення й апетити.

Те саме і з бюджетом. Коштів у державній скарбниці завжди не вистачатиме — і в роки криз, і на пікових точках економічного зростання. Не вистачатиме як у шкільному окрузі заможного передмістя Лос-Анджелесу, так і в районній лікарні Володарки на Київщині. Такою є природа невгамовної людської потреби і невпинного соціального поступу.

Тож зводити дискусії про реформи у ключових соціальних сферах державної відповідальності (освіті, охороні здоров'я та соціальному захисті) просто до хронічного браку коштів — це тупцювати на місці, тоді як решта бігунів у глобальній гонці за конкурентоспроможністю виштовхують Україну на нижчі щаблі світових рейтингів.

Перманентне ремствування на дефіцит коштів — це приречене перебування в глухому контейнері, з якого нічого не видно. Потрібно, як кажуть американці, out-of-box thinking — мислення з-поза меж цього ящика. Саме такою спробою інтелектуального прориву в філософській оцінці майбутнього вітчизняної освіти є книжка «Світанок Європи» Віктора Андрущенка — ректора Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова*.

Автор від початку пропонує читачеві пристати на його тезу про безперспективність призвмлення дискусії до рівня постійного недофінансування шкільництва і вищої освіти й оточення з цим усіх проблем. Натомість (невтішний) аналіз освітнього статус-кво і (сміливий) футуристичний погляд у майбутнє вітчизняної освіти очима ректора і філософа вимагає концентрації і внутрішньої дискусії.

Адже збільшення державних видатків на освіту не є тотожним їх ефективнішому використанню, на що не раз звертали увагу українців експерти Світового банку. Brick-and-mortar — «з цегли і цементної суміші» — такою ідіомою на Заході характеризують позавчорашню економіку, вчорашні магазини і ще сьогоднішні банки, які з кожним днем дедалі більше переносять свої послуги в он-лайн. Тож до того часу, як наша освіта, її контент та технології залишатимуться переважно brick-and-mortar («освітою індустріальної доби», як пише Андрущенко), мільярди гривень державного та місцевих бюджетів генеруватимуть усе меншу додану вартість, аніж за варіанта долучення до світового інформаційно-освітнього потоку. І не саме лише фізичне з'єднання сільської і міської школи з Інтернетом є передумовою інтеграції вітчизняної освіти в тезаурус найкращих світових освітніх практик, а й інтеграція цього контенту в навчальні плани і національні стандарти. Однак із цим проблеми, адже, на відміну від автоматичного оновлення програмного забезпечення, апгрейд змісту навчання невиліковно заражений адміністративним вірусом централізації.

Ще дві проблеми постійно перебувають у фокусі книжки, що є не випадковим з огляду на постать автора, який є організатором освіти і наставником майбутніх вчителів.

Ключова — якість підготовки «нового вчителя», який на «ти» з сучасними інформаційними та педагогічними технологіями, навчений безперервно вчитися і зорієнтований швидше на практичне застосування учнями отримуваних знань, аніж на їх знерухомлену акумуляцію. У цьому контексті українську перевірку має підтвердження американського вченого Еріка Ганушека (http://hanushek. stanford. edu) про найвищу питому вагу якості вчителя в контексті кожної витраченої на освіту гривні (долара), як і наступний за важливістю чинник — наповнюваність класу.

І, певна річ, ректора університету не може не цікавити, яке ж, власне, майбутнє у самих університетів. Чи має рацію (а він здебільшого її має) британський тижневик «Економіст», що поява високоякісних і постійно адаптованих он-лайн академічних курсів, в тому числі під егідою найреспектабельніших університетів, знаменує собою небачену досі трансформацію форми надання освіти, за змістом якої остаточно втомилися встигати brick-and-mortar підручники, не кажучи вже про brick-and-mortar викладачів? У цьому контексті автор книжки значно оптимістичніший: університети «з цегли і цементної суміші» ще аж ніяк не підлягають остаточній амортизації, за умови, що вони безперервно встигатимуть за новим змістом і навчатимуть своїх вихованців головному — вмінню безперервно вчитися упродовж усього життя.

Перегорнувши останню сторінку книжки Віктора Андрущенка, я пригадав дискусію поміж своїми студентами на перерві між парами стосовно того, на смартфоні якої моделі зупинити свій вибір — Apple чи Android. В обох системоконцепцій — сотні мільйонів прихильників і частка ринку, яка на сьогодні ще не дає змоги визначити переможця. Перша, як відомо, передбачає закритий код доступу і практичну неможливість несанкціонованого втручання зовні — є підстави вважати її адміністративною. Інша оперта на відкритий код і вітає зовнішні інновації, небезпідставно вважаючи, що вони створюють синергію безперервного прогресу. З усією повагою до апологетів закритих систем, маю таки погодитися з автором, що відкритість (інколи надмірна) економіки України таки передбачає і відкритість її освіти — не лише викликам, а й світовому wisdom of crowds — колективному генію кращих ініціатив і практик.

Олександр ШПАК,
професор кафедри теорії та історії педагогіки НПУ імені М.П. Драгоманова, доктор педагогічних наук.

*Віктор Андрущенко, «Світанок Європи», Київ, видавництво «Знання України», 2011.

Вихиляси навколо храмового комплексу воїнів–афганців,

або Які духовні орієнтири у православної церкви Московського патріархату

У 90-ті роки минулого століття група ветеранів війни в Афганістані та членів сімей загиблих створили релігійну громаду, зареєструвавши її на адресу неодноразово пораненого інваліда афганської війни II групи, нагородженого двома орденами Червоної Зірки, медаллю «За відвагу», Олега Михнюка. Та звернулася до керівництва УРСР із проханням передати в її користування один із напівзруйнованих храмів Києва — для увічнення пам'яті вояків України, загиблих на війні в Афганістані. Його тепер так і називають: «Афганський» (на знімку).

Відновлювали самотужки

1991-го храм Воскресіння Христового з прихрамовими спорудами і територією переданий у безстрокове користування громади. Його відновлено винятково силами і коштами ветеранів Афганістану та сімей загиблих. В одному із флігелів обладнали кімнату пам'яті загиблих, де вшановують їх на свята, відзначають дні народження. Адже вони досі живуть у серцях рідних. За весь цей час православна церква Московського патріархату ані копійчини не вклала ні в його відбудову, ні в утримання.

1994-го, за 50 метрів від храму, знову-таки коштом ветеранів афганської війни та сімей загиблих — без допомоги держави та церкви — встановлено пам'ятник усім синам України, які склали голови на афганській війні **(на знімку)**. Настоятелем храму вони запросили протоієрея Сергія. 2008 року головою ради релігійної громади обрали голову Української спілки ветеранів Афганістану (УСВА) Сергія Червонописького. Українська православна церква до діяльності спілки, релігійної громади та сімей загиблих, як і до відновлення храму, поставилася байдуже.

Заповзятливий священнослужитель

Так тривало до 2011 року. Але щойно голова релігійної громади на деякий час послабив безпосередній зв'язок з нею, як настоятелем храму було призначено єпископа Броварського та вікарія Київського Феодосія (в миру громадянина Дениса Снегирьова, 1974 року народження). До цього він служив у каплиці Єфросинії Полоцької, що на Володимирському ринку. З ним до храму прийшли з півтора десятка людей — своєрідна «група підтримки», яка під час конфлікту галасує, що ця «наволоч — афганці» — не пускає їх, парафіян, молитися в храмі.

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Храм Воскресіння Христового побудований у 1696 р. київським козацьким полковником Мокієвським. Спочатку він був у віданні Лаври, а потім став парафіяльним. Дзвіницю збудовано у 1863 р. Після пожежі (1887 р.) тут було знято верхній поверх, у якому знаходився теплий храм Різдва Богородиці. Закритий у 20-ті роки минулого сторіччя. «Прописалися» тут реставраційні майстерні Держбуду. Відкритий наприкінці листопада 1991 р. При храмі духовно годувалася громада воїнів-ветеранів Афганістану.

Новий і не за віком сановитий священнослужитель одразу заходився «господарювати»: захопив флігель, обладнавши там приміщення для мешкання, душові, вбиральні, власну трапезну. Почалися інтриги, розкол громади на «своїх» і «чужих», плітки, обмови. Афганці і всі, хто відбудовував храм, виявилися... чужаками...

Щоб повернути громаді спокій, покласти край розколу та розбрату серед парафіян, голова релігійної громади Сергій Червонописький 2012 року звернувся до керуючого справами УПЦ Московського патріархату архієпископа Бориспільського Антонія. Але відповіді не одержав. З часом він доводить до відома релігійної громади, що його призначено ще й головою її ради. Волюнтаристське рішення обурило громаду. Адже вона не лише власним коштом відновлювала храм, а й упродовж 20 років утримувала його. Тож ветерани афганської війни, очолювані головою УСВА Сергієм Червонопиським, зажадали від єпископа Феодосія пояснень. Натомість він викликав міліцію: начебто ветерани-афганці вчинили... збройне захоплення храму Воскресіння Христового, звинувативши їх у рейдерстві!

І хоч захоплювати те, що їй належить, громада не мала жодного резону, проте вирішено було убезпечитися: на загальних зборах майже одностайно проголосували за виведення з членів громади єпископа Феодосія. Це тягнуло за собою автоматичне, негайне та безповоротне усунення його з посади настоятеля храму і голови ради релігійної громади. Були також затверджені звернення до митрополита Київського і всієї України Володимира, керуючого справами УПЦ МП, ректора Київської духовної академії і семінарії архієпископа Антонія. Ієрархам церкви повідомлялося про виведення єпископа Феодосія зі складу релігійної громади церкви Воскресіння Христова — Храму пам'яті загиблих і ветеранів Афганістану, та висловлено прохання про видалення бізнес-єпископа Феодосія із храму назавжди. Та УПЦ МП не відреагувала й на це звернення.

Украсти пам'ять...

Тим часом єпископ Феодосій без обов'язкового у таких випадках рішення зборів релігійної громади церкви Воскресіння Христового — Храму пам'яті загиблих і ветеранів Афганістану, — під виглядом внесення змін до статуту перереєстрував її як юридичну особу на власні ім'я та адресу як... приватне підприємство!

Ветерани афганської війни і сім'ї загиблих неодноразово письмово зверталися до митрополита Володимира та керуючого справами УПЦ МП, ректора Київської духовної академії, архієпископа Антонія із проханням розв'язати конфлікт, не зачіпати майновий комплекс церкви Воскресіння Христового — Храму пам'яті загиблих і ветеранів Афганістану. Крім того, активісти — парафіяни, очолювані головою УСВА і релігійної ради храму Сергієм Червонопиським, тричі зустрічалися з архієпископом Антонієм. Востаннє — за участю представника управління у справах релігій і національностей Мінкультури України Сергія Левченка. Та марно: ніхто не бажає нас почути. Наші візаві безапеляційно стверджують, що майновий комплекс церкви Воскресіння Христового — Храму пам'яті загиблих і ветеранів Афганістану повинен належати... УПЦ МП, а розпоряджатися ним і всім, що в ньому є, має... єпископ Феодосій! Але релігійна громада не бажає бачити його навіть поблизу храму! Ми прагнули відновити храм, щоб мати тут місце для молитви, а для УПЦ МП це — майданчик для бізнесу. Зустрічі з архієпископом Антонієм дають підстави стверджувати: все, що коїться єпископом Феодосієм для захоплення майнового комплексу Афганського храму, коїться з потурання вищих ієрархів Української православної церкви Московського патріархату і, можливо, за згодою з органами влади.

Але УПЦ МП й цього мало. Під час перереєстрації юридичної особи на своє ім'я єпископ Феодосій викинув з назви храму головне: те, що це — Храм пам'яті загиблих та ветеранів Афганістану. Тобто у нас відбирають не тільки храм, а й пам'ять про загиблих на тій проклятій війні.

Олег ВИБОРНОВ,
ветеран війни в Афганістані.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА та Олександра КЛИМЕНКА (з архіву «Голосу України»).

ВІД РЕДАКЦІЇ

Тим часом конфлікт між церковною владою і ветеранами війни в Афганістані за право керувати храмом Воскресіння Христового, інакше званого Афганським, триває. Церковна влада вважає, що афганці здійснили рейдерське захоплення православного храму.

Афганці ж, які звикли вважати храм Воскресіння своїм притулком, указали церковникам на значні фінансові маніпуляції і також звинуватили в рейдерстві.

Розв'язанню конфлікту не допомогло навіть офіційне рішення Священного синоду Української православної церкви, що передав спірний храм у розпорядження Київської духовної академії. Афганці храм «закрили», а на воротах вивісили гасло: «Афганська церква закрита на знак протесту проти свавілля й корупції чиновників від церкви».

Ми попросили голову Української спілки ветеранів Афганістану депутата Верховної Ради п'ятого скликання Сергія Червонописького розповісти, що відбувається навколо Храму пам'яті загиблих і ветеранів Афганістану та храмового майнового комплексу нині.

— Відбувається тупе захоплення чиновниками від церкви храму, який ми власними зусиллями відновлювали і утримували впродовж понад 20 років. Храму, на функціонування якого як Афганського, я особисто «вибив» дозвіл навіть у тодішнього ЦК Компартії України! Нині корумповані чиновники від церкви «зспівалися» з такими само чиновниками від держави і намагаються відібрати у нашої громади не тільки храм, а й саму пам'ять про загиблих на афганській війні. Поки що наші звертання до всіх відповідальних осіб не дали жодного результату: вони відмовчуються. Тим часом церковники намагаються прибрати храм до рук, витісняючи з нього нашу релігійну громаду.

Власником храму і його майнового комплексу є держава в особі Державного музею «Києво-Печерська лавра». Тому Священний синод Української православної церкви не має права ними розпоряджатися.

— Як будете діяти далі?
— Будемо воювати!
— Як саме?
— Військова таємниця.

ТЕМА

І кожен бажає заволодіти «парижем»...

Хоч парламент досі не ухвалив рішення про вибори київського міського голови, але «битва» за столицю вже розпочалася. Принаймні чимало охочих обійняти посаду градоначальника наввипередки заявляють про таке бажання.

Здавалося б, чудово, така конкуренція сприятиме тому, аби керманичем став найкращий. Тим часом серед кандидатів не так багато персоналій, котрих кияни сприймають як людей, спроможних управляти столицею. Скажімо, як нинішнього очільника КМДА, котрий чомусь уважає, що в нього достатньо підстав, аби продовжувати те, що він коїть нині, і надалі. Як і деяких політиків, котрі знову рвуться у бій — навіть усупереч тому, що це не перші їхні спроби — до того ж провальні — стати «батьком» міста. Якщо коротко викласти суть їхніх аргументів щодо управління Києвом, то вони полягають у тому, що кандидат «систематично брав участь у пленарних засіданнях депутатського корпусу столиці, виступав із заявами і зверненнями на підтримку киян і всіляко добивався поліпшення ситуації у Києві в межах своїх повноважень»!

«Об'єднана» опозиція пишається, що під час парламентських виборів вона «взяла» більше голосів, ніж представники правлячої партії. Цим можна було б утішатись, якби кияни не знали, що вони проголосували не за єдиного кандидата, якого «об'єднані» не змогли висунути, а за різні опозиційні сили. І, очевидно, це не остання її неспроможність: здається, такого кандидата не буде й цього разу, оскільки вже нині їх налічується десяток. І мало не кожен обіцяє — ні, не серйозну муніципальну програму негайного виведення столиці з соціально-економічного колапсу і житлово-господарської кризи, а боротьбу з... «донецькими».

Деякі з претендентів «зазирають» ще далі, повідомляючи, що «вибори в Києві будуть головною подією 2013-го, котра може змінити політичну ситуацію у країні, і що ця боротьба є визначальною для майбутнього глави держави». Та найцікавішим мені видається спосіб, яким майбутній кандидат на посаду вже не лише київського голови, а й глави держави здійснюватиме свої наміри: він стане ґнотом, що виведе киян на вулиці, після чого Янукович... піде! А що вже тішать власне честолюбство, то годі казати, мовляв, хто заволодіє Парижем, той заволодіє Францією...

Лихо та й годі з такими «завойовниками». Шановні політики, дорогі кандидати на заволодіння «парижем»! Невже жодному з вас не спало на думку, що Києву передовсім потрібно повернути громадське самоврядування — власне, повернути владу громаді, а не наділяти нею призначених начальників? Що столиці вже як повітря потрібен управлінець з вагомим досвідом роботи, розумний господарник, виконроб, а не красномовні базікали, яких городяни вже навчилися розпізнавати? Утім, про управлінський досвід чи виконробівську працю, на жаль, охочі «покермувати» столицею здебільшого лише чули. І, здається, вони не усвідомлюють, що управляти таким мегаполісом як Київ — це не розводити демагогію у парламенті. А що саме це вже почали робити претенденти на київський Олімп, то хто не переконався?..

І насамкінець. Уже й не дуже «просунуті» у проблемах розвитку Києва розуміють, що місто нині нагадує дрейфуючу без керма і вітрил посудину, для якої навіть невеликий риф на шляху стане катастрофою. Утім, хіба ситуація, що в ній опинилося кількамільйонне місто, — не катастрофа?

Валентина ПИСАНСЬКА.

vpysanska@golos.com.ua

Програма «Бібліоміст» оголосила, що до кінця року 237 публічних бібліотек України отримають комп'ютери та надаватимуть користувачам безплатний Інтернет

7 лютого в український прокат виходить фільм «Звичайна справа» Валентина ВАСЯНОВИЧА, призера фестивалю у Клермон–Феррані

П'ять вечорів високої музики

Останніми роками Запоріжжя активно руйнує стереотип «нетеатрального міста»: тут три обласні та кілька муніципальних театрів, прем'єри щомісяця та постійно діючі театральні фестивалі.

А наприкінці січня в Запорізькому академічному театрі ім. В. Магара відбулося свято «П'ять хрещенських вечорів» — театральні зустрічі з видатними музикантами (автор ідеї проекту — головний диригент театру Олександр Сурженко). У вечорах взяли участь провідні артисти Запоріжжя і Дніпропетровська, солісти Донецької національної опери, скрипалька зі світовим ім'ям Катерина Шотт (Берлін) і Національний камерний ансамбль «Київські солісти». Саме вони відкрили свято. Концерт віртуозів зібрав аншлаг і по закінченні виступу багатохвилинна овація не відпускала музикантів зі сцени. Наступного вечора солісти ансамблю І. Стародуб (фортепіано), Ю. Погорецький (віолончель), Т. Яропуд (скрипка) взяли участь у виставі театру ім. Магара «Пори року» (музично-пластичні новели на музику Чайковського).

Далі виступала Катерина Шотт: спершу відбувся концерт оркестру театру (диригент — О. Сурженко) за участю цієї молодої успішної скрипальки. А передостаннього хрещенського вечора К. Шотт грала соло у виставі «Таїнство творіння» на музику Вівальді.

Апофеозом свята стала прем'єра опери Чайковського «Іоланта» в концертному виконанні. Вона зібрала аншлаг, бо відсутність оперного театру в Запоріжжі не зменшує попиту на саму оперу. А участь у постановці режисера Віктора Попова, знаних вокалістів і професійно міцного оркестру театру (диригент — О. Сурженко) забезпечила підвищений інтерес до «Іоланти» задовго до прем'єри. В залі панувала енергетика мистецького свята, а тишу розривали тільки вибухи оплесків ледь не після кожної арії. Особливо потужне враження на глядачів справили невимушений і тембрально приємний вокал донеччанина Максима Іващука (король Рене) та наповнений драматичним переживанням вокал артистки театру ім. Магара Світлани Ремжиної (Іоланта) **(на знімку)**. А також виконання партій Водемона (Віталій Козін, Донецьк) та лікаря Ебн-Хакіа (Максим Козолуп, Дніпропетровська оперна студія).

«П'ять хрещенських вечорів» Запоріжжя зустріло з особливою прихильністю, тож можна сподіватися, що мрія — зробити це свято щорічним — здійсниться. Є й сміливіше прагнення — відкрити на базі театру ім. Магара оперну студію, яка б згодом стала основою Запорізького оперного театру.

Наталя ІГНАТЬЄВА,
керівник літературно-драматургічної частини Запорізького академічного обласного українського музично-драматичного театру ім. В. Магара.
Фото Сергія ТОМКА.

Музей іде до людей

У музеї нині ходять нечасто. Але у Тернопільському обласному краєзнавчому музеї, що цього року відзначає своє 100-ліття, є кілька оригінальних проектів співпраці зі школярами та студентами. Музейники самі йдуть у люди.

Приміром, на базі школи №6 у Тернополі вони розробили кілька тем за шкільною програмою і разом з педагогами проводять уроки, використовуючи матеріали з фондів музею — стародруки, нумізматику.

— Завдяки багатим фондовим матеріалам музею ми готові стовідсотково закріпити вивчення шкільної програми, — розповідає його директор Степан Костюк. — Маємо й проект з вузами Тернополя. Першокурсників, а серед них є вихідці не лише з Тернопільщини, а й з усієї України та з-за кордону, запрошуємо до музею, щоб вони ознайомилися з історією, культурою, традиціями краю, де їм доведеться жити п'ять років. Це допомагає швидше адаптуватися. Тісно співпрацюємо також зі школами-інтернатами.

Степан Володимирович розповідає про ювілейні заходи. Це будуть «Тижні музею» за участю фольклорних колективів, презентації, наукові конференції, видання каталогів, виставки, зокрема «Історія одного експоната». Показати є що. Ще до відкриття музею (13 квітня 1913 року) його фонд налічував майже сто тисяч експонатів. Ентузіасти з товариства «Народна школа» збирали їх сім літ. У тодішній Польщі це було непросто, і все ж музей відкрили. Перший каталог-путівник видано польською мовою.

Багато експонатів було втрачено через дві світові війни. Світлою постаттю була головний збирач фондів Стефанія Садовська. Ризикуючи життям, вона в роки окупації Тернополя німцями зберегла основні музейні експонати, за що отримала орден «Знак Пошани». І нині у колективі є чимало самовідданих працівників. Скажімо, Віра Стецько багато зробила для відкриття сучасникам імені знаменитого скульптора Пінзеля. Його твори експонуються у Луврі, частина з них — з фондів Тернопільського музею. Співробітники музею були учасниками спільного нідерландсько-українського проекту, четверо здобули європейські дипломи тренерів і можуть вести семінарські заняття.

Установа пишається своїми збірками ікон XVIII — початку XIX століття, стародруками Почаївської лаври, колекціями нумізматики, філателії, фарфору і фаянсу, народного одягу, археологічними артефактами... Чимало цікавинок мають на меті показати з нагоди ювілею. Перша виставка — понад 30 портретів видатних особистостей XVII—XVIII століть, які відіграли значну роль в історії краю.

— Деякі патріоти дорікають мені, мовляв, серед них мало українців, — каже Степан Костюк. — Але з історії, як і з пісні, слів не викинеш. Приміром, меценат Микола Потоцький багато зробив для розбудови Почаївської лаври, підтримки живописців, скульпторів, зокрема Пінзеля. Нам би нині хоч одного такого спонсора.

Музеям виділяють кошти лише на зарплату та комунальні послуги. Приміщення вимагає ремонту, оновлення виставкового та лекційного залів. Немає грошей на реставрацію колекцій. Дуже обмежені можливості для поповнення збірок. І коштів немає, й законодавство погано відрегульоване. Шукають різні шляхи. Скажімо, за останні п'ять років музей зібрав чудову колекцію живопису замкових споруд, якими славиться Тернопільщина. Художникам влаштовували виставки, а вони взамін дарували свої картини. Охоче йдуть на співпрацю з музейниками приватні колекціонери: разом влаштовують цікаві виставки.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Читають усі!

Акцію «Книжці — друге життя», присвячену 1150-літтю створення слов'янської писемності, вирішили провести на Дніпропетровщині.

Студенти та викладачі бібліотечного факультету Дніпропетровського училища культури, а також волонтери займуться пошуком і прийомом літератури.

Після цього, як розповіли в Дніпропетровській облраді, частина книжок через обмінно-резервний фонд обласної універсальної наукової бібліотеки ім. Первоучителів слов'янських Кирила та Мефодія буде розподілена по книгозбірнях регіону. Решту в рамках акції обласної бібліотеки «book crossing» запропонують для вільного обміну.

Святкування ювілею слов'янської писемності супроводжуватиметься й іншими акціями. У травні пройдуть урочистості, круглі столи за участю представників слов'янських громад регіону, виставки й експозиції слов'янських книжок у бібліотеках.

За словами голови обласної ради Євгенія Удода, це дасть шанс Дніпропетровщині стати одним із найчитаючих регіонів.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Історія у календарі

«Історичний календар Кіровоградщини на 2013 рік. Люди. Події. Факти» презентували в обласній універсальній науковій бібліотеці ім. Д. Чижевського. Автор часопису — відомий літератор Володимир Босько, редактор — головний редактор «Центрально-Українського видавництва» Станіслав Янчуков.

До «Календаря...» увійшло понад 400 визначних постатей краю минулого і сьогодення. Це, зокрема, народний артист України професор кафедри хореографічних дисциплін Кіровоградського педуніверситету Віктор Похиленко, державні діячі Микола Ковальчук і Юрій Целих, краєзнавець Юрій Матівос, кандидат історичних наук Тетяна Дмитренко, поет, прозаїк, театрознавець Володимир Шурапов, директор фабрики «Зорянка» Володимир Курбатов....

У презентації взяли участь голови облради Микола Ковальчук і ОДА Андрій Ніколаєнко.

Книжку видано в рамках регіонального проекту «Історія рідного краю», тираж 700 примірників. Ознайомитися з нею можна в ОУНБ ім. Д. Чижевського, в районних бібліотеках та в мережі Інтернет.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

Летюча зірка української літератури

Так назвав Василя Стуса письменник Євген Сверстюк. Воля, розум, сила і водночас ніжність поєдналися в ньому, поетові від Бога.

Донецька обласна наукова бібліотека імені Крупської надала можливість донеччанам ушанувати пам'ять великого поета на вечорі «Життя, покладене на вівтар України». Акцію приурочили до 75-річчя земляка. Спогадами про Стуса ділилися його сестра Марія Семенівна, давній друг випускник Сталінського педінституту Микола Колісник, голова обласної організації «Конгрес літераторів України» Олександр Гросов та інші. Підготували виставку літератури з фонду бібліотеки. У записі пролунав вірш «Осіпле листя», прочитаний живим голосом поета.

— Василь ніколи не гаяв часу, наче знав наперед, що хвилини його життя швидкоплинні. Допитливість стала його поводирем. Ніхто не міг відірвати його від читання — це було найулюбленіше. Наче зникав із хати, сидячи за книжкою, — таким запам'ятала Василя Стуса його рідна сестра Марія **(на знімку)**.

— Він читав більше, ніж ми всі разом. Ми відкривши рота слухали його виступи на семінарах. Не оминав жодної дискусії, був полемістом №1. Нам запам'ятався веселим і компанійським хлопцем. Мав абсолютний слух, — згадує Микола Колісник.

Поезію Стуса у Донецьку відкривають знову і знову. Його слово долинає до нас, як світло далекої зірки.

Марина СОКОЛЕНКО.
Донецьк.
Фото автора.

Хто з Руської Поляни?

Тригодинним концертом відсвяткував 60-річчя свого заснування Будинок культури села Руська Поляна Черкаського району.

Гуртки художньої самодіяльності, хоровий колектив, фольклорно-етнографічний народний ансамбль «Поляни», обрядовий гурт, студія бальних танців, де навчається понад 60 юних танцюристів, подарували землякам захоплюючу мистецьку феєрію.

Голова села Андрій Шапран з гордістю зазначив, що сільський Будинок культури за довгу свою історію виховав тисячі шанувальників прекрасного, вивів на велику сцену відомих діячів культури: керівника столичного Театру юного глядача на Липках Віктора Гирича, керівника Волинського народного хору Олександра Стадника, головного режисера Черкаської обласної філармонії Лідію Пономаренко, провідну актрису Черкаського театру імені Шевченка Тетяну Крижанівську та багатьох інших русько-полянців, котрі своєю творчістю прославляють старовинне наддніпрянське село.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

З історії, як і з пісні, слів не викинеш

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 15 січня 2013 року Товариство з обмеженою відповідальністю "Руф Мастер" (ідентифікаційний код 34885191), що знаходиться за адресою: 52071, Дніпропетровська область, Дніпропетровський район, с. Дослідне, вул. Наукова, 1, визнано банкрутом в порядку ст. 52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора Приватне підприємство "Едвіс-Трейд-ЛТД" (ідентифікаційний код 37542857).

Відповідно до ст. 52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" даним оголошенням ліквідатор повідомляє про визнання господарським судом ТОВ "Руф Мастер" банкрутом усіх кредиторів боржника, які в місячний строк з дня публікації цього оголошення можуть направити ліквідатору заяви з вимогами до банкрута.

АТЗТ "Гідромонтаж",

код ЄДРПОУ 00114138, місцезнаходження: 74900, Херсонська область, м. Нова Каховка, вул.. Фабрична,1 на підставі рішення Правління № 1 від 21.01.2013 року та керуючись ст.6 Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" скликає загальні збори кредиторів АТЗТ "Гідромонтаж"

Порядок денний:

1. Розгляд та схвалення кредиторами плану санації АТЗТ "Гідромонтаж" до порушення провадження у справі про банкрутство.

Місце проведення загальних зборів кредиторів: 74900, Херсонська обл., м. Нова Каховка, вул. Фабрична, 1, кім. 60.

Час та дата проведення загальних зборів кредиторів - 10.00 год. 14.02.2013 року.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 15 січня 2013 року Приватне підприємство "Адамант Інвест" (ідентифікаційний код 37383198), що знаходиться за адресою: 52071, Дніпропетровська область, Дніпропетровський район, с. Дослідне, вул. Наукова, 1, визнано банкрутом в порядку ст. 52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора Приватне підприємство "Едвіс-Трейд-ЛТД" (ідентифікаційний код 37542857).

Відповідно до ст. 52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" даним оголошенням ліквідатор повідомляє про визнання господарським судом ПП "Адамант Інвест" банкрутом усіх кредиторів боржника, які в місячний строк з дня публікації цього оголошення можуть направити ліквідатору заяви з вимогами до банкрута.

Постановою Господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 25 липня 2011р. у справі № Б8/087-11 визнано банкрутом дочірнє підприємство "АГРОСЕРВІС" товариства з обмеженою відповідальністю "А.Б.В Маш", ідентифікаційний код юридичної особи: 13565407, місцезнаходження: 09000 Київська обл., Сквирський район, м. Сквира, вул. Рози Люксембург, 66, та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ухвалою Господарського суду Київської області від 17 грудня 2012 р. ліквідатором по справі призначено арбітражного керуючого Климова Олексія Юрійовича (ідентифікаційний номер: 2563412194, місце проживання: м. Київ, вул. Політехнічна, буд. 5, кв. 93, ліцензія на право провадження діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) серії АД №077518, видана Міністерством юстиції України 07 вересня 2012 року.

Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються у місячний строк з дня опублікування оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-Б) 15.05.2012 р. порушив провадження у справі № 5011-44/6488-2012 про банкрутство Дочірнього підприємства "Підприємство "Продпрогрес" (код ЄДРПОУ 31110293; місцезнаходження: 04073, м. Київ, вул. Сирецька, 5).

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 14.01.2013 р. розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Архипову Надію Олексіївну, ліцензія АВ № 600636 від 31.01.2012 р., адреса: 02140, м. Київ, вул. Б. Гмирі, 1/2, кв. 73.

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) постановою від 17 січня 2013 року № 05/5026/1986/2012 визнано банкрутом фізичну особу підприємця Яновську Світлану Сергіївну (код 3111813383, адреса: 20221, Черкаська область, Звенигородський район, село Майданівка, вул. Шевченка,1).

Ліквідатором призначено управління Пенсійного фонду України в Звенигородському районі Черкаської області (адреса: 20200, Черкаська область, м.Звенигородка, вул. С. Терещенко, 28, тел. 04740-2-65-09).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 31.01.2013р. по справі № 26/904/206/2013 ТОВ "ОСТВІНД-СТРОЙСЕРВІС" (код ЄДРПОУ 31177929) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Улізко Георгія Івановича. Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за адресою:49000, м. Дніпропетровськ, вул. Будівельників, буд. 23.

Ухвалою Господарського суду Миколаївської області (адреса: 54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 29.11.2012 року по справі № 5016/2651/2012(18/67) порушено справу про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "АС" (код ЕДРПОУ 32391031, юридична адреса: 54040, м. Миколаїв, вул. Крилова, 50, кв. 156, р/р 260009558 в МОД АППБ "Аваль", МФО 326182).

Ухвалою від 17.01.2013 року по справі № 5016/2651/2012(18/67) введено процедуру розпорядження майном боржника, розпорядником майна ТОВ "АС" призначено арбітражного керуючого - Бойка Дмитра Юрійовича (ліцензія серії АД № 077539 від 25.09.2012 року, поштова адреса: 65014, м. Одеса, вул. Канатна, 11, оф. 6).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Луганської області (91016 м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 28.01.2013 року по справі №12б/913/144/13-г визнано банкрутом боржника - Товариство з обмеженою відповідальністю "МЕДІА-ПРЕСС"(юридична адреса: 91055, м. Луганськ, вул. К. Маркса, буд. 42, ідентифікаційний код 31196902) та відкрито ліквідаційну процедуру строком на 3 місяці, тобто до 28.04.2013 року.

Ліквідатором банкрута призначено голову ліквідаційної комісії товариства Калініна Костянтина Вікторовича (ідентифікаційний номер 2734215731, мешкає за адресою: 91055 м. Луганськ, 1-й Мікрорайон, 2/62).

Претензії кредиторів приймаються за адресою ліквідатора (91055 м. Луганськ, 1-й Мікрорайон, 2/62) протягом одного місяця (30 днів) з дня опублікування цього оголошення.

Ухвалою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. С. Петлюри (Комінтерну), 16) від 28.12.2012р. порушено провадження у справі № Б3/161-12 про банкрутство Українсько-німецького товариства з обмеженою відповідальністю "Агрос" (код ЄДРПОУ 14283800, адреса: 09143, Київська область, Білоцерківський район, с. Красне, вул. Пролетарська, 47, п/р 26004760118094 в **КРФ ВАТ КБ "Хрещатик", МФО 300830**), оголошено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Перепелицю Василя Володимировича (ліцензія АВ № 470289, адреса: 01030, м. Київ, вул. Хрещатик, 44, 4-й поверх).

Господарський суд Волинської області (пр. Волі, 54а, м. Луцьк, 43010) Ухвалою від 10.01.2013 р. порушив справу №5004/1678/12 про банкрутство ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ТРАНС-ТРЕЙД-ОЙЛ" (вул. Кременецька, 38, м. Луцьк, 43010, код ЄДРПОУ 36464113, р/р 260081049401 в ПАТ "Банк Інвестицій та заощаджень" м. Києва, МФО 380281).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Рудецьку Оксану Ярославівну (ліцензія серії АВ № 547987, видана 11.01.2011

р. Державним департаментом з питань банкрутства Міністерства економіки України). Адреса для кореспонденції: 43017, м. Луцьк, бульвар Дружби народів, буд. 13 А, кв. 73.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування цього оголошення.

Постановою господарського суду Донецької області(83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) № 5006/1/13Б/2012 від 24.01.2013р. визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "ПРОМСТАЛЬКОНСТРУКЦІЯ", ЄДРПОУ 32442515, юридична адреса: 86155, м. Макіївка, вул. Репіна, ринок "Октябрьський" та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по справі призначено арбітражного керуючого Карпенка Андрія Анатолійовича (ліцензія серії АВ № 600670, адреса: Донецька область, м. Селидове, вул. Дубініна, буд. 6, ІПН 2779408877).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення.

Статутні документи, печатка та штампи підприємства-банкрута вважати недійсними.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 15.01.2013 року у справі про банкрутство № 5009/5027/12 ТОВ "Запорізький вторчермет" (вул. Рекордна, буд. 20-А, м. Запоріжжя, 69037; код ЄДРПОУ 37088295) визнано банкрутом, відкрита процедура ліквідації.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Кулакова Андрія Юрійовича (ідентифікаційний номер 2679312951).

Кредитори мають право заявити свої претензії до ТОВ "Запорізький вторчермет" в місячний строк з дня публікації цього оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 15.01.2013 року у справі про банкрутство № 5009/5037/12 ТОВ "Вімакс Пром Груп" (вул. Волгоградська, буд. 27, м. Запоріжжя, 69035; код ЄДРПОУ 37891585) визнано банкрутом, відкрита процедура ліквідації.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Максименка Ігоря Вікторовича (ідентифікаційний номер 2431018171).

Кредитори мають право заявити свої претензії до ТОВ "Вімакс Пром Груп" в місячний строк з дня публікації цього оголошення.

Постановою Господарського суду Рівненської області (вул. Набережна, 26-А, м. Рівне, 33013) від 30 січня 2013 року у справі №5019/960/11 Товариство з обмеженою відповідальністю "Агро-Захід", яке знаходиться за адресою: вул. Князя Володимира, буд. 111, м. Рівне Рівненської області, 33009, ІК 31541711, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру терміном на 12 місяців.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Драгун І. І. (вул. Соборна, 34/14, м. Рівне, 33028, ліцензія АВ № 566970 від 29.09.11 року).

Господарським судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) Постановою від 17.01.2013 року по справі № 5015/3466/12 Приватне мале підприємство - фірма "Рубікон -2" (79017, м. Львів, вул. О.Олеся, буд. 25 В, кв. 50; код ЄДРПОУ 13817837, р/р 26007000005232 в ПАТ "Укрсоцбанк") визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Онушканича Ярослава Васильовича (ліцензія АГ № 594757 від 07.02.2011р., адреса: 79031, м. Львів, вул. Стрийська, 99, кв. 168).

Посвідчення працівника прокуратури України - прокурора прокуратури Святошинського району м. Києва Задорожної Анни Володимирівни № 013096 від 15.11.12р. вважати недійсним, у зв'язку із його викраденням.

Господарським судом Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4/Тюленіна, 21) ухвалою від 17.01.2013 р. порушено провадження у справі № 908/249/13-г про банкрутство Публічного акціонерного товариства "Виробничо-торгівельна фірма "Селена", (69063, м. Запоріжжя, вул. Артема, 6, ЄДРПОУ 05502479, р/р 26009010001532 в АКБ "ІНДУСТРІАЛБАНК", МФО 313849.

Розпорядником майна призначено Краснокутського Віталія Вікторовича (69089, м. Запоріжжя, вул. Кржижанівського, 79, ліц. АВ № 547800 від 01.10.2010р.).

Заяви осіб, які бажають взяти участь у санації боржника та претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації цього оголошення.

Постановою Господарського суду Кіровоградської області від 29 січня 2013 р. по справі № 5013/1170/12 приватне підприємство " Потенца" код ЄДРПОУ 37384081 (25028, м. Кіровоград, вул. Волкова, буд. 36) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено Шимановську Галину Леонідівну, ліцензія АВ № 566948 від 28.09.2011р., адреса: м. Кіровоград, вул. Героїв Сталінграду 36, кв. 28. Заяви кредиторів з вимогами до банкрута приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Придніпровський районний суд м. Черкаси викликає в судове засідання Анірудх Джуял по справі за позовом Халіна Тетяни Геннадіївни до Анірудх Джуял про розірвання шлюбу, яке відбудеться 11.02.2013 року о 08 год. 30 хв. в приміщенні Придніпровського районного суду м. Черкаси за адресою: м. Черкаси вул. Гоголя, 316, каб. 336.

Явка в судове засідання обов"язкова. В разі неявки відповідача справа буде розглянута без їх участі.

Ухвалою Господарсько суду Луганської області по справі № 12б/913/169/13-г від 28.01.2013р. відносно Колективного підприємства "Сєвєродонецький комбінат будівельних матеріалів та конструкцій", 93400, Луганська область, м. Сєвєродонецьк, вул. Силікатна, буд. 10, код ЄДРПОУ 01235811, р/р 26008959676338, в відділенні ЛФ ЗАТ ПУМБ, МФО 304966 введено процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна по справі № 12б/913/169/13-г призначено арбітражного керуючого Клименка Михайла Анатолійовича, ліцензія серії АГ № 580399 від 23.08.2011р., ідентифікаційний номер 2932514595, який мешкає за адресою: 93108, Луганська область, м. Лисичанськ, вул. Жовтнева, буд. 312, кв. 17.Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 15.01.2013 року у справі про банкрутство № 5009/5034/12 ТОВ "Ітера Сервіс" (вул. Волгоградська, буд. 27, м. Запоріжжя, 69035; код ЄДРПОУ 37359212) визнано банкрутом, відкрита процедура ліквідації.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Пономаренка Юрія Леонідовича (ідентифікаційний номер 2622104011).

Кредитори мають право заявити свої претензії до ТОВ "Ітера Сервіс" в місячний строк з дня публікації цього оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 14.01.2013 року у справі про банкрутство № 5009/5029/12 ПП "Украінпромрегіон" (вул. Братська, буд. 49, м. Запоріжжя, 69093; код ЄДРПОУ 35105622) визнано банкрутом, відкрита процедура ліквідації.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Щирова Віктора Володимировича (ідентифікаційний номер 2261114051)

Кредитори мають право заявити свої претензії до ПП "Украінпромрегіон" в місячний строк з дня публікації цього оголошення.

Повідомляємо, що були втрачені бланки суворої звітності Страхової компанії ТОВ "Лафорт" в кількості 50 шт.:

ОСЦПВ (Поліс обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів) - Серія АВ, номери:

0058031, 0058045-0058050, 0058053-0058054, 0069482-0069483, 0069485-0069486, 3223710, 3235534, 3242811, 3242843, 3681321-3681332, 3681459, 3681461-3681463, 3681469, 3681479, 3681489, 3694109, 3694315, 3694327-3694336, 9781335, 9781344.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 30.01.2013р. по справі № 904/514/13-г ПП "ТОРГОВЕЛЬНИЙ ДІМ САМАРА" (код ЄДРПОУ 36441929) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Мєшковську Ольгу Євгенівну.

Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за адресою: 49127, м. Дніпропетровськ, вул. Автопаркова, буд. 4.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 29.01.2013р. по справі № 904/574/13-г ТОВ "ДНІПРО 2010" (код ЄДРПОУ 36995795) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено Ковальова Костянтина Валерійовича. Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за адресою: 51040, Дніпропетровська обл., Царичанський район, с. Могилів, пров. Веселий, буд. 7.

ДЕНЬ

№ 24 (5524) СЕРЕДА, 6 ЛЮТОГО 2013

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, невеликий сніг, у південних областях і Криму дощ. Вітер південно-західний, 7—12 м/с. Температура вночі 2—4 градуси морозу, на півдні 0—2 тепла, у Криму 2—4 тепла. Вдень від 1 градуса морозу до 2 тепла, у південному регіоні 5—7 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 6 ЛЮТОГО

■ **1883.** Народився Дмитро Григорович — український авіаконструктор, творець першого гідролітака, реалізував ідею застосування на літаках броні та шасі, що складалося в польоті. ■ **1900.** Російський вчений Олександр Попов уперше в світі передав по радіо сигнал лиха на морі (радіограму командирові криголама «Єрмак»). ■ **1922.** Відкрито Українську центральну торговельну біржу, діяльність якої була спрямована на децентралізацію ринку товарно-фінансових відносин. ■ **1958.** Створено Спілку кінематографістів України. ■ **1996.** Британську антарктичну станцію «Фарадей» передано українським полярникам. На її базі створено українську станцію «Академік Вернадський».

СПОРТ

У Севільї все готово

Футбол. Як відомо, сьогодні в Севільї (Іспанія) відбудеться контрольний матч національних збірних України та Норвегії. Наша команда, як ми вже повідомляли, зібралася в своєму тренувальному таборі ще в понеділок.

Зрозуміло, що і норвежці не сьогодні прибули до Іспанії. Їхній тренер **Егіль Ольсен** викликав таких футболістів: **воротарі** — Руне Ярстейн («Вікінг»), Еспен Петтерсен («Мольде»); **оборонці** — Вегард Форрен («Саутгемптон», Англія), Бреде Гангеланн («Фулгем», Англія), Вегард Геденстад («Фрайбург», Німеччина), Том Гегле («Брюгге», Бельгія), Джонатан Парр («Крістал Пелас», Англія), Торе Регініуссен («Русенборг»), Йон-Арне Ріїсе («Фулгем»); **півоборонці** — Магнус Ейкрем («Мольде»), Маркус Генріксен (АЗ, Нідерланди), Рубен Йєнссен («Тромсе»), Гавард Нордтвейт («Боруссія», Німеччина, Менхенгладбах), Александр Тетті («Норвіч», Англія), Ардіан Гаші («Гельсінгборг», Швеція), Тарік Ельюнуссі («Русенборг»), Джошуа Кінг («Блекберн», Англія); **нападники** — Могаммед Абделлауе («Ганновер», Німеччина), Гавард Нільсен («Ред Булл», Австрія), Александр Седерлунд («Гауґесунн»), Ерік Гусеклепп («Бранн»).

Поєдинок обслуговуватимуть іспанські арбітри. **Рефері** — Карлос Клос Гомес, **асистенти** — Гав'єр Агілар Родрігес і Теодоро Собріно Маган. **Четвертий суддя** — Педро Перес Монтеро.

Нагадаємо, що початок сьогоднішнього матчу — о 19:00 (за київським часом). Пряма трансляція — на телеканалі «Інтер».

Почали з мінімальної перемоги

Футбол. У стартовому матчі турніру Marbella Cup київське «Динамо» з мінімальним рахунком здолало румунський «Оцелул».

«Динамо» (Україна, Київ) — «Оцелул» (Румунія, Галац). 1:0. Гол: Цуріков, 53.

«Динамо»: Бойко, Люлька, Віда (Цибульник, 71), Михалик, Тайво, Аруна (Буяльський, 63), Богданов (Сілва, 69), Сидорчук, Цуріков, Коркішко (Калитвинцев, 55), Кравець (Рубен, 63).

Як відомо, переважна більшість динамівців перебуває нині в своїх національних збірних. Тому Олег Блохін дав можливість показати себе молоді. І вона, хоч і мінімально, виграла в стартовому матчі міжнародного турніру.

Гуртом і батька легше бити

Зрозуміло, що підготовка в Іспанії має допомогти футболістам «Динамо» у серйозних матчах плей-оф Ліги Європи. Самі динамівці та їхні наставники не приховують, що дуже сподіваються на допомогу вболівальників. Заповнені трибуни НСК «Олімпійський» мають велике значення. Не дарма кажуть, що гуртом і батька легше бити.

Вже не перший день у касах «Олімпійського» та стадіону імені Валерія Лобановського триває продаж квитків на перший матч 1/16 Ліги Європи «Динамо» (Україна, Київ) — «Бордо» (Франція). Їхня ціна залежить від сектора: 40, 60, 100, 150 гривень, у ВІП-секторі — по 350 і 400 гривень.

Тож давайте підтримаємо улюблену команду на її першому серйозному іспиті нинішнього року!

Повернулися з кубком

У другому міжобласному турнірі з футзалу, що проходив у Тернополі і присвячувався 101-й річниці від дня народження голови Проводу ОУН Ярослава Стецька, чергову перемогу здобула футбольна команда депутатів Рівненської області.

Основу збірної Рівненщини склали народний депутат від Рівного Олег Осуховський, депутати Рівненської обласної ради Андрій Котельник та Рівненської міської ради Володимир Валявка.

Під час групового турніру рівняни перемогли команди Хмельницької і Львівської областей з рахунком: 11:1 та 15:1 відповідно, а також зіграли внічию з тернополянами. У фіналі в серії післяматчевих пенальті збірна Рівненщини перемогла збірну команду Івано-Франківської області. Найкращим бомбардиром змагань уже традиційно став народний депутат, голова Рівненської обласної організації ВО «Свобода» Олег Осуховський **(на знімку з кубком).**

До речі, минулого року рівняни теж перемогли в цьому турнірі, а 2011 року на Всеукраїнській спартакіаді серед депутатів усіх рівнів команда Рівненської області здобула перемогу у змаганнях з футзалу.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Фото Вікторії МАМОТЮК.

Перший екуменічний чемпіонат з футболу

Провели його християни різних конфесій у Хмельницькому. Ініціатором змагань стали представники Римо-католицької церкви. Акцію вирішили організувати у дні, коли католицька церква проводить тиждень молитов за єдність християн. Взяти участь запросили прихожан різних церков, однак, окрім римо-католиків, відгукнулися лише віряни Української православної церкви Київського патріархату та греко-католики. Під час змагань кожен із учасників команд та їх наставники-священики намагалися знайти насамперед те, що об'єднує всіх християн. У планах екуменістів — ідеологів всехристиянської єдності — організація таких само змагань з інших видів спорту.

Ірина КОЗАК.

Шимпанзе Аліті — вже багатодітна матуся

У Миколаївському звіринці народжена у неволі 14-річна самка-шимпанзе нещодавно дала життя третьому маляті. Заступник директора зоопарку Юрій Кириченко зазначив, що минулого року знайшлися ще й двоє малюків у пуми та дитинча у родині мандрил (мавпочки африканської).

Павло Жданов, завідувач відділення приматів, розповідає, що поява дитинчати для всієї родини шимпанзе — важлива подія. Ці людиноподібні мавпи мають інтелект і почуття, які вони передають гримасами, рухами, голосом. Як це робить і Аліті. Вона ні на хвилинку не випускає із рук маля, з ним їсть, спить, стрибає по вольєру. Працівники зазначають, що такою турботливою вона була і до двох своїх перших дітей. Мама-шимпанзе, яка втретє дає потомство у неволі завдяки належному догляду та повноцінному харчуванню, полюбляє апельсини, ананаси, банани. Із задоволенням їсть сир, ласує сухими листочками. Родичі дозволяють їй вибрати свіжіші фрукти, зайняти краще місце у вольєрі, стараються менше стрибати, коли вона відпочиває.

Батька до «двійнят» поки що не впускають.

Ця група мавп: Аліті, самець Зулі та їх 45-річна «бабуся» Амбі і «тітонька» Рохані прибули у Миколаївський зоопарк у 2004 році із Нідерландів. За три роки у шимпанзе з'явилося потомство. «Дівчинка»-первісток нині живе у Харківському зоопарку. Другій «доньці» Аліті і Зулі уже чотири роки, вона мешкає разом з родиною. Доглядальниця вольєру каже, що та інколи каверзує, бо ніяк не може звикнути до того, що всю увагу приділять тепер новонародженій. Тоді всі «дорослі» кидаються забавляти вередунку.

Шимпанзе Аліті.

Зимують примати, а їх у зоопарку дев'ятнадцять видів, у закритих вольєрах. Тут тепло, затишно, достатньо місця і світла. А ось понад сто мавп з різних континентів прекрасно почуваються у зоопарку навіть у напіввідкритих приміщеннях.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Миколаївська область.

Фото автора.

ФАКТ

Миколаївський зоопарк має одну з найбільших колекцій тварин, яка налічує 456 видів. Із них 213 видів занесені до Міжнародної Червоної книги та 27 — Червоної книги України. Торік зоопарк відвідало майже 318 тисяч людей. Як повідомив «Голосу України» миколаївський міський голова Володимир Чайка, на утримання зоопарку у 2012 році із міської казни було виділено майже 11 мільйонів гривень.

Над номером працювали: Віталій ЖЕЖЕРА, Дмитро ПОТАПЕНКО, Валерій ДРУЖЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 28425

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

